

Bilag 1

Redegørelse for Graduated Response system

Redegørelse for Graduated Response-systemet

Indledning

Til brug for det videre arbejde i møderækken om håndhævelse af ophavsretten på internettet, redegøres i det følgende for de tekniske aspekter bag en mulig løsning til bekæmpelse af ophavsretskrænkelser på internettet.

Den løsning, der er implementeret i Storbritannien, bygger på et princip der kaldes Graduated Response. Dette udtryk dækker over en automatiseret proces, der har til formål gøre rettighedshavere i stand til gradvist at sanktionere overfor Internetbrugere, som systematisk foretager ophavsretskrænkelser via en række forskellige fildelingssystemer. I Storbritannien har rettighedshavere og teleselskaber, som bekendt, indgået en aftale om indførelse af en ordning, hvorefter teleselskaberne forpligter sig til at sende en meddelelse til deres kunder, hvis det konstateres og dokumenteres, at der finder ophavsretskrænkelser sted fra deres internetforbindelse. Den britiske løsning er effektueret og kører nu over en prøveperiode. Det danske IT specialistfirma DtecNet står bag udviklingen og implementeringen af det tekniske system i Storbritannien.

DtecNet har udviklet software, der er i stand til at agere på fildelingssystemer på samme vilkår som almindelige brugere af de pågældende systemer. Ved at optræde som bruger på netværket, kan DtecNets software indsamle tilgængelige data om andre brugere af det pågældende fildelingssystem.

Nedenfor følger definitioner af enkelte centrale begreber og dernæst en nærmere redegørelse af de tekniske aspekter af den britiske løsning. Denne redegørelse er udarbejdet i samarbejde med DtecNet.

Definitioner

Peer-to-peer system: Et *peer-to-peer system* er et program og dertil hørende kommunikationsprotokol, der gør det muligt for en internetbruger at kommunikere og udveksle filer med andre brugere af det samme system via internettet. Langt hovedparten af ulovlig fildeling foregår i dag ved hjælp af peer-to-peer systemer.

Protokol: Fælles for fildelingssystemer er, at de fungerer ved hjælp af en underliggende *protokol*. En protokol er en kommunikationsstandard, der muliggør kommunikationen mellem brugere af det pågældende system. BitTorrent-trafik foregår eksempelvis ved hjælp af en bestemt slags protokol (BitTorrent protokollen).

Hash-værdi: En *hash-værdi* kan betegnes som et fingeraftryk for en bestemt samling data, og benyttes i fildelingsøjemed til at identificere og verificere hele eller dele af filer, som udveksles på netværket. Selve værdien frembringes ved at foretage en beregning hvori selve fildata indgår. Enhver fil-hash er ligeså unik som selve filen, forstået således at den mindste ændring af filens indhold, vil medføre en ændring af den tilsvarende hash-værdi.

Klientprogram: For at brugerne af et fildelingssystem kan kommunikere med hinanden, må de installere et såkaldt *klientprogram* på deres computer. Denne klient (programmet) gør det muligt for brugeren at forbinde til og kommunikere med andre brugere af fildelingssystemet, som benytter en klient, der understøtter den samme protokol.

Agentprogram: Det af DtecNet udviklede software betegnes som et *agentprogram*. Agentprogrammet fremstår på fildelingssystemet som et almindeligt klientprogram og andre brugere vil således ikke blive gjort særligt opmærksomme på dets tilstedeværelse, eller på nogen måde kunne skelne det fra andre almindelige klienter. Softwaren er programmeret til automatisk at indhente oplysninger om brugere og formodede krænkelse (IP-adresser, filnavne og filernes hash-værdier).

Teknisk beskrivelse af systemet

Systemet bag Graduated Response består af software (agentprogrammer), der implementeres på eksisterende fildelingssystemer. Softwaren kan kommunikere med andre klientprogrammer, og er tilpasset hver enkelt protokol for de netværk, som undersøges.

Den praktiske sikring af beviser for ophavsretlige krænkelse og fremsendelse af meddelelser til indehaverne af de forbindelser, hvorfra krænkelse er foregået, sker i tre trin.

1. Afsøgning og konstatering af ophavsretskrænkelser

Indledningsvist udarbejdes af rettighedshaverne lister over, hvilket materiale de besidder rettighederne til og som de ønsker skal indgå i bevissikringen på fildelingssystemerne.¹ Listerne sendes til den part, der skal forestå inddelingen af bevismateriale vedrørende krænkelse (i Storbritannien, DtecNet).

Ud fra indholdet på listerne afsøges de forskellige fildelingssystemer for at afgøre, om der findes brugere, der udbyder netop de titler, som rettighedshaverne har oplyst. Der sendes en automatisk forespørgsel på titlerne og fildelingssystemet vil herefter fortælle, hvilke IP-adresser der besidder det forespurgte materiale. Forespørgslen sendes til den server, eller anden instans i systemet, der er ansvarlig for at opbevare oplysninger om, hvilke brugere der er tilknyttet netværket. Ved hjælp af agentprogrammet opnås således kendskab til, hvilke brugere der på det givne tidspunkt tilgængeliggør ophavsretligt beskyttet materiale på det pågældende fildelingssystem.

Oplysningerne (IP-adresse, filnavn, hash-værdi), der opsamles ved afsøgningen, er oplysninger, der er tilgængelige for alle brugere af systemet. Det er ikke muligt aktivt at benytte fildelingssystemet, uden samtidig at gøre disse data tilgængelige for de øvrige brugere på netværket. Det materiale (titler på film, musik, bøger osv.), som agentprogrammet kan spore, er udelukkende filer, som de enkelte brugere positivt har valgt skal være tilgængeligt for andre brugere af fildelingssystemet.

Det er ikke muligt at spore, hvilket øvrigt materiale den enkelte bruger har liggende på sin computer eller andetsteds.

2. Verificering af krænkelse

Når fildelingssystemet har returneret oplysninger om, hvilke brugere der udbyder de titler, der er opregnet på rettighedshavernes liste, sker der en verificering af krænkelse.

¹ Her anvendes udtrykket *bevissikring* som dækkende den automatiske inddeling af oplysninger i forbindelse med ophavsretskrænkelser på internettet. Der er således ikke tale om bevissikring, som udtrykket anvendes i retsplejelovens kapitel 57a.

Ved at følge ovennævnte fremgangsmåde, modtages oplysning om, fra hvilke IP-adresser det forespurgte materiale udbydes. Ved hjælp af agentprogrammet etableres dernæst en forbindelse til de forskellige brugere med de oplyste IP-adresser. Når der opnås kontakt, vil agentprogrammet foretage en bekræftelse af, at der på den pågældende IP-adresse vitterlig er installeret et klientprogram som understøtter den relevante protokol.

Efter gennemførelse af denne første verificering vil filen med det ophavsretligt beskyttede materiale, eller brudstykker af denne afhængig af den samlede datamængde, automatisk blive downloadet fra brugeren (via dennes IP-adresse). Herved verificeres det, at brugeren ikke blot er forbundet til netværket og påstår at være i besiddelse af det givne materiale, men at der også foretages overførsel af data til andre brugere på netværket.

Sideløbende med indsamlingen af data om de enkelte brugeres ulovlige aktiviteter foretages systematiske downloads af filer, indeholdende materiale som optræder på rettighedshavernes lister, fra de fildelingssystemer, som indgår i løsningen. De downloadede filer verificeres, enten manuelt ved gennemsyn, eller ved hjælp af en teknologi til automatisk genkendelse, således at deres indhold bekræftes. Ved derefter at matche hash-værdierne på de filer, der findes hos brugerne, med de downloadede og verificerede filer, kan det med fuldstændig sikkerhed dokumenteres, at de pågældende brugere ulovligt udbyder præcis det materiale, der fremgår af rettighedshavernes lister til andre brugere af fildelingssystemet.

3. Oplysningerne samles og sendes til teleselskabet og derefter til kunden

De oplysninger, agentprogrammet automatisk har indsamlet om krænkelserne, dvs. brugerens IP-adresse, filens navn og hash-værdi, bevissikringstidspunkt, titel og kunstnernavn for hver enkel krænkelse, indsamles og indlæses i en database eller sendes på anden måde til teleselskaberne.

Ved at matche IP-adresseoplysningerne og bevissikringstidspunktet med deres egen kundedatabase, kan teleselskaberne meddele de relevante kunder, at der er konstateret og dokumenteret ophavsretskrænkelser fra deres internetforbindelse.

København, den 29. august, 2008

Maria Fredenslund

Bilag 2

Telekommunikationsindustriens bidrag af 29. august 2008

Kulturministeriet
Att.: Bente Skovgaard Kristensen
Nybrogade 2
1200 København K

29. august 2008
IMT/SUP

Informationssamfundet

Repræsentanter fra Teleindustrien (Industrien) skal hermed vende tilbage med Industriens bemærkninger til Kulturministeriets e-mail af 9. juli 2008.

Overordnet er det Industriens opfattelse, at de videre overvejelser om hvordan krænkelses af ophavsret på internettet bedst imødegås bør ske under hensyn til Danmarks og EU's målsætning om at fremme informationssamfundet i form af bredbåndsbaseret internetadgang.

Det er således væsentligt, at alle borgere sikres adgang til internetbaserede tjenester og indhold ikke mindst fra offentlige myndigheder. Den danske succes i denne henseende skyldes ikke mindst kombinationen af tiltag fra det offentlige mht. til at gøre attraktive tjenester tilgængelige sammen med teleindustriens satsning på udbredelse af bredbånd. Internettet skal derfor beskyttes som et troværdigt medie, hvor den enkelte borger kan føle sig tryk ved, at retssikkerheden varetages på lige fod med andre medier som f.eks. brevhemmeligheden i posten mv.

De forslag, der har været oppe bl.a. i den europæiske debat og som også er fremført i Danmark, om eksempelvis at sortliste brugere eller afskære brugere internetadgang vil modvirke denne målsætning og er på ingen måde proportionale med de hensyn der søges varetaget.

Industrien er derfor enig i den klare afvisning af f.eks. den såkaldt 'franske model', der skete fra regeringens side i forbindelse med fremlæggelse af rapport om piratkopiering fra en tværministeriel gruppe, under Økonomi- og Erhvervsministeriets formandskab¹.

¹ "Den franske model indebærer, at en administrativ myndighed kan lukke for folk internetforbindelser. Dermed går man udenom domstolene, og der er helt i modstrid med den måde, vi gør tingene på herhjemme. At begrænse folks adgang til internettet ville heller ikke stemme med, vi i stigende grad beder borgerne om at bruge det til at betjene sig selv og at nettet efterhånden er et nødvendigt redskab. Så bare at lukke for folks internet er vi ikke parate til," siger erhvervsminister Bendt Bendtsen (C) til ComON 12.03.08

Udvikling og nye forretningsmodeller

Internettet repræsenterer nye muligheder for distribution af digitalt indhold og nye tjenester. En fremadrettet bekæmpelse af ulovlig download bør derfor orientere sig mod udvikling af nye forretningsmodeller snarere end at fokusere på teknologiske løsninger.

Teknologiske løsninger har en begrænset konkret effekt, begrænset levetid, rammer også fuldt lovlige sessioner og er i øvrigt ofte, hvilket eksempelvis kan være tilfældet med filtrering, i konflikt med hensyn til såvel eksisterende lovgivning om sikring af privatsfæren, som datasikkerhedsregler.

Sidst men ikke mindst skal man gøre sig klart, at de teknologiske løsninger, der har været drøftet – f.eks. filtrering - vil fjerne netneutraliteten, som er af væsentlig betydning for tjenestekonkurrencen.

I forbindelse med identifikation af brugere i form af IP adresser er der eksempelvis stor risiko for at ramme utilsigtet, idet der findes muligheden for at misbruge IP adresser ('spoofing'), misbrug af proxy computere eller misbrug af ukrypteret trådløs adgang.

Industrien ser det derfor som positivt, at rettighedshaverne repræsenteret ved KODA har tilkendegivet en fremadrettet indstilling overfor såvel nye forretningsmodeller som bekæmpelse af ulovligt indhold, der samtidig forventes at ekspandere det lovlige marked for digitalt indhold og distribution. F.eks. har Koda indgået en aftale med TDC om TDC Play.

Aktørernes ansvarsområder

Industrien vil understrege, at Industriens medlemmer støtter bestræbelser på at håndhæve retten og at krænkelse af ophavsret også kan udgøre et problem for Industriens medlemmer. Det er vigtigt at understrege, at internetudbydere ikke har økonomisk interesse i, at deres kunder krænker eventuelle rettigheder i deres færden på internettet.

Men samtidigt er det for Industrien afgørende, at de forskellige aktører: brugere, rettighedshavere, internet udbydere/netoperatører og myndigheder forstår og respekterer de bærende hensyn og den balance, der altid skal være til beskyttelse af individet og håndhævelse af rettigheder.

Det fælles mål bør efter Industriens opfattelse være at fremme brugerens adgang til lovligt indhold på en måde der er:

- simpel at anvende,
- konkurrencedygtig i form af gode tilbud,
- sikker,
- effektiv i form af lave transaktionsomkostninger

Industriens medlemmer ser derfor deres opgave som først og fremmest:

- at investere i den infrastruktur, der er nødvendig for formidling af digitalt indhold, dvs. at imødekomme et stadigt stigende behov for båndbredde

- at tilbyde brugerne sikker bredt tilgængelig adgang til internettet
- at efterleve gældende lovgivning mht. indgriben over for ulovligt materiale – hvor ulovlig fildeling eller anden krænkelse af copyright kun er en delmængde
- at efterleve retsafgørelser hurtigt og effektivt

Med udgangspunkt som transportører af data og formidlere af internetadgang kan det derimod ikke være en opgave for Industriens medlemmer at:

- aktivt udføre overvågnings- eller filtreringsaktiviteter med henblik på at detektere eller afskære trafik der måske - måske ikke indeholder rettighedskrænkelser
- påtage sig ansvar for i hvert enkelt tilfælde at vurdere og afgøre, om et givet indhold eller en given aktivitet er ulovlig
- agere i forhold til situationer, hvor der er sket påståede ulovlige handlinger, men hvor der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene eller anden relevant myndighed, der afgør skyldsspørgsmålet
- håndtere data i forhold til eventuelle ulovlige aktiviteter, idet håndteringen kan udgøre brud på databeskyttelseslovgivning (jf. nedenfor om EU lovgivning)
- påtage sig økonomiske byrder i forhold til tvister mellem tredjeparter.

Industrien finder således ikke, at den sammen med rettighedshaverne er rette part til at indgå aftaler om overvågning og detektering, som tilsidesætter de hensyn til individet, som EU-reguleringen foreskriver.

Hvis balancen mellem individet og økonomiske interesser ønskes forrykket, er det et spørgsmål af så principiel og væsentlig karakter, at der skal tages eksplicit politisk stilling hertil gennem lovgivning ved at pålægge internetudbydere at varetage musikindustriens kommercielle interesser gennem en løbende overvågning og lukning af den enkelte internetbruger.

Med andre ord skal det således være op til de politiske beslutningstagere at afklare, om danske regler skal fravige den balance, der er skabt gennem EU-reguleringen.

Når der identificeres ulovlige aktiviteter på internettet er det primært rettighedshaverens ansvar at bringe spørgsmålet for relevant myndighed. En rettighedshaver vil altid beskytte sine rettigheder mest effektivt ved at gå direkte efter den person eller myndighed, der krænker disse rettigheder. De seneste sager om f.eks. Pirate Bay, hvor en internetudbyder er blevet sat på anklagebænken i Fogedretten med henblik på at blokere for sine kunders adgang til denne hjemmeside, er eksempler på en ineffektiv symptombehandling – ikke en effektiv og varig løsning på problemerne med ulovligt materiale på internettet.

Ansvar for ulovligt indhold på internettet ligger imidlertid ikke hos internetudbydere. Det er ikke et privat internetselskabs rolle at fungere som ”internetpoliti” – herunder at skulle overvåge og vurdere indholdet af borgernes færden på internettet.

Det er derfor vigtigt, at såfremt der identificeres ulovlig adfærd eller aktiviteter, bør disse bringes for relevant myndighed, og det vil her være Industriens medlemmers opgave at implementere myndighedens afgørelse. Industrien har stor forståelse for, at der kan være behov for at effektivisere en sådan behandling og sikre, at denne instans er udstyret med den relevante kompetence.

Industriens medlemmer lukker for adgang, når der ligger en afgørelse fra en myndighed. Hvis en domstol som resultat af en retssag mellem en rettighedshaver og en påstået krænker når frem til, at der skal lukkes for adgangen til en konkret hjemmeside, vil internetudbydere selvfølge efterleve afgørelsen og medvirke til, at dette bliver gjort.

Det er vigtigt for Industrien, at der ved spørgsmålet om mulige tekniske indgreb overordnet tages afsæt i følgende tre grundlæggende spørgsmål:

1. Hvordan identificeres den påståede krænkende handling?
2. Hvordan foretages der en objektiv konstatering af, at der er tale om en krænkelse af rettigheder?
3. Hvilke midler findes der til at hindre en konstateret krænkelse?

Dermed kan de nødvendige præmisser for den efterfølgende diskussion af mulige løsningsmodeller tilvejebringes.

En besvarelse af disse spørgsmål skal samtidig indeholde en stillingtagen til såvel juridiske og tekniske forhold samt en placering af hvem, der har ansvar for hvad og i hvilket omfang.

Under respekt af ovenstående fremgår Industriens svar på Kulturministeriets spørgsmål af 9. juli 2008 af bilag 2.

For så vidt angår omkostninger, er det vanskeligt at oplyse, hvad disse vil være, da det endnu er uafklaret, hvilken løsning en estimeret omkostning vil relatere sig til. Det skal dog bemærkes, at de organisatoriske, tekniske og økonomiske konsekvenser ikke kendes ved nogen af de løsninger rettighedshaverne ønsker indført.

Forholdet til EU regulering

I forbindelse med internetudbydernes rolle er det vigtigt at være opmærksom på den gældende EU-regulering.

Der må efter den gældende EU-regulering ikke foretages en general overvågning og scanning af indhold af personers kommunikation.

Mere konkret henvises der til *direktiv af 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel")*.

Af direktivets artikel 12-15 fremgår blandt andet, at medlemsstaterne ikke må pålægge tjenesteyderen en generel forpligtelse til hverken at overvåge den information, der fremsendes eller oplagres, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed. Det vil sige, at der på EU-niveau eksisterer et klart overvågnings- og detekteringsforbud. Det fremgår ligeledes af direktivet under hvilke omstændigheder en tjenesteyder kan gøres ansvarlig for indholdet kan gøres ansvarlig for indholdet, og får pligt til at handle uden retsafgørelse.

Hvor der ikke er tale om overvågning, men om afskæring og begrænsning af adgangen til internettet på grundlag af andre kriterier, som f.eks. filtype, er situationen, at der blokeres for kommunikation uden konkret at vide eller sandsynliggøre, om der foregår noget ulovligt. Også dette vil være i strid med ovenstående EU-regulering.

Det bemærkes i øvrigt, at den gældende EU-regulering er udtryk for, at der politisk har været foretaget en vurdering og beslutning om balancen mellem hensynet til individet og hensynet til rettighedshaverne.

Denne balance kan ikke forrykkes gennem en aftale indgået mellem to private parter.

Retshåndhævelse

Såfremt en rettighedshaver føler sine rettigheder krænket, må rettighedshaveren henvende sig til den formodede krænker, idet sagen rettelig er et anliggende mellem den krænkede og krænkeren.

De seneste sager om piratkopieret materiale på internettet har beklageligvis haft den uheldige konsekvens, at internetudbydere er blevet sat på anklagebænken i retssager (fogedforbudsager) indledt af IFPI.

I sådanne sager bliver internetudbydere tvunget til at blive en aktiv part i sagen og tage stilling til, om en konkret hjemmeside indeholder ulovligt materiale, og om der derfor skal lukkes for adgangen til denne hjemmeside.

Denne fremgangsmåde – som IFPI foreslår – er retssikkerhedsmæssigt betænkelig, da internetudbyderen hverken har den fornødne viden om den pågældende hjemmeside eller reel interesse i at bruge ressourcer på at imødegå en lukning.

En eventuel ukritisk efterkommelse af eventuelle krænkedes anmodninger om nedlukning af konkrete hjemmesider/internetforbindelser, vil således kunne medføre nedlukning af sider eller forbindelser i forhold til materiale, der objektivt set ikke er krænkende eller adfærd, der ikke i strid med gældende lovgivning. For at denne situation kan undgås, vil det forudsætte, at den internetudbyder, der modtager henvendelsen fra den påståede krænkede part, aktivt involverer sig i sagen og foretager en afvejning af, hvorvidt den konkrete handling efter internetudbyderens vurdering er en krænkende lovstridig handling. Denne situation er naturligvis ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt ikke ønskværdig.

Ligeledes er fremgangsmåden retssikkerhedsmæssig betænkelig, da der ved sagen træffes afgørelse om, at en person eller virksomhed formentligt overtræder lovgivningen og krænker en rettighed, uden at den påståede krænker overhovedet er varslet og repræsenteret i sagen.

Dermed strider IFPIs nuværende fremgangsmåde grundlæggende mod det almindelige princip, som gælder i dansk ret, om at parterne hver især må sørge for en tilstrækkelig belysning af sagen, og mod det fundamentale princip om, at enhver har ret til at give møde i sin egen sag. Internetudbydere skal så at sige vælge side mellem rettighedshaverne (IFPI) og indehaverne af den konkrete hjemmeside. Vel at mærke uden, at der forud for denne retssag af en uvildig myndighed er taget stilling til, om indholdet på hjemmesiden er kendt ulovligt af enten en offentlig myndighed eller en domstol.

Ved fogedsager nedlagt overfor internetudbyderen og ikke den påståede krænker vil den proportionalitetsvurdering, der normalt foretages efter retsplejeloven, samtidig være indholdsløs, fordi vurderingen sker i forhold til internetudbyderen. Resultatet i sagen vil derfor med stor sandsynlighed altid falde ud til fordel for forbudet. Med andre ord der kan ikke foretages en saglig proportionalitetsvurdering over internetudbyderen, der formelt set ikke er det rette subjekt i sagen.

Den nuværende ordning med at anvende foreløbige retsmidler rummer således alvorlige problemer.

Løsningen på problemet med piratkopiering på internettet er ikke, at internetudbydere bogstaveligt talt bliver sat på anklagebænken, når en organisation som IFPI vil have lukket for en hjemmeside et sted i Europa. Det er i den forbindelse vigtigt at huske, at internetudbydere ikke har kontrol med eller indflydelse på, hvad der befinder sig på forskellige hjemmesider verden rundt.

IFPI, der repræsenterer en række rettighedshavere i Danmark, er som bekendt en privat organisation. Internetudbydere kan ikke ved henvendelser fra private påtage sig den rolle at agere "dommere" i civilretlige tvister. I dag er konsekvensen af ikke at påtage sig denne private dommerrolle, at internetudbyderen mødes med krav om fogedforbud og skal tage aktiv part i sådanne sager, jf. ovenfor, herunder anvende betydelige ressourcer herpå. Udover det principielt forkerte heri kan nævnes, at der i sådanne sager kan være en lang række uoplyste omstændigheder som i praksis kan umuliggøre en vurdering af tilstedeværelsen af en krænkelse, idet der eksempelvis også på Internettet eksisterer en stor mængde lovligt materiale. I den forbindelse er det også værd at bemærke, at internetudbydere risikerer at blive mødt med erstatningskrav fra hjemmesideindehavere, hvis hjemmesider der er blevet spærret for, såfremt en sådan spærring trods henvendelse fra eksempelvis IFPI til internetudbydere, viser sig at være uberettiget.

Retspraksis

Der har de seneste år været flere domstolsafgørelser, hvor spørgsmålet vedrørende krænkelse på internettet er blevet behandlet. I den forbindelse kan eksempelvis nævnes

sagen vedrørende tvindalert.com (dom afsagt af Østre Landsret den 30. januar 2008), vedlagt som bilag 1, hvor internetudbydere har siddet på anklagebænken. I sagen vedrørende tvindalert.com blev internetudbyderen frifundet idet internetudbyderen ikke fandtes ansvarlig for retsstridigt materiale, der ligger på andres web-sites. I den forbindelse blev det fremhævet, at internetudbyderen ikke har nogen indflydelse på indholdet på hjemmesiden og at internetudbyderens rolle alene er af teknisk karakter.

Børneporno

Kulturministeriet spørger hvad teleselskaberne i dag gør i relation til børneporno. I den forbindelse er det vigtigt at fremhæve, at der er betydelig forskel på området for børneporno og krænkelse af ophavsretlige rettigheder. Det viser sig tydeligst derved, at der i sager om børneporno ikke er tale om tvister mellem anerkendelsesværdige modsatrettede interesser. Det er hævet over enhver tvivl, at børneporno skal bekæmpes – og at der derfor ingen hensyn til det krænkende materiale er at tage.

Udover at børneporno er et anliggende der henhører under strafferettens område, mens ophavsretlige krænkelse er en civilretlig tvist mellem to private, er beskyttelseshensynet i disse typer sager vidt forskelligt. Derudover er det netop på børneporno området ikke internetudbyderen, der foretager en vurdering af, hvorvidt et bestemt indhold er ulovligt. Internetudbydere handler her efter instrukser fra Rigspolitiet, der i samarbejde med Red Barnet foretager vurderingen af et indholds lovlighed. Såfremt internetudbydere fra anden side måtte blive gjort opmærksom på web sites, der indeholder formodet børneporno retter internetudbydere henvendelse til Rigspolitiet, der foretager den fornødne vurdering.

Det vedtagne kodeks vedrørende børneporno findes her:

<http://www.teleindustrien.dk/billeder/Brancheaftaler/Kodekser/Retningslinier2007.pdf>

DNS spærring

I de tilfælde hvor Industriens medlemmer foretager en spærring for adgangen til ulovligt materiale, sker dette ved en DNS spærring.

Ved DNS spærring forstås:

DNS systemet er Internettets telefonbog, og bruges til at oversætte servernavne/URL'er til IP adresser, på samme måde som en telefonbog kan "oversætte" et navn til et telefonnummer, f.eks.

www.tdc.dk = IP adresse 80.160.79.24

Ole Olsen = telefonnummer 8731 1111

DNS systemet består af 2 type af servere – rekursive og autoritative servere. De autoritative servere svarer til de enkelte teleselskabers nummerdatabase, f.eks. TDCs nummerdatabase, der altid er 100%

opdateret med korrekte navne og numre på TDC's kunder, men ikke indeholder nogen oplysninger om kunder hos f.eks. Telenor.

Den rekursive DNS server opdateres løbende med data fra de authoritative servere på samme måde som nummerdatabasen hos f.eks. 118 eller De Gule Sider løbende opdateres med information fra alle teleselskaber. Den rekursive server kan altså svare på numre, uanset hvilket teleselskab kunden benytter, men til gengæld garanteres det ikke, at oplysningerne er 100% opdaterede.

Den løsning sikrer, at man altid kun skal spørge et sted, og man aflaster de bagved liggende nummerdatabaser markant.

I praksis overføres oplysninger fra de autoritative servere til de rekursive servere første gang, der spørges på et servernavn, der ikke kendes af de rekursive servere.

Når man ønsker at frafiltrere bestemte servernavne/URL'er, ligges der en liste ind på de rekursive servere indeholdende de blokerede navne. Det betyder, at hver gang en kunde spørger om et servernavn, checkes listen altid først. Hvis navnet fremgår af listen, gives der et svar, der indeholder IP adressen på den server, der viser STOP siden. Hvis ikke navnet fremgår af listen, besvares spørgsmålet som normalt.

Det svarer altså til, at hvis en kunde ringer til oplysningen og beder om telefonnummeret på en bestemt person, så checker medarbejderen hos oplysningen først en liste med navne på personer, som ikke må kontaktes, og hvis navnet optræder på listen, oplyses et telefonnummer til en talemaskine, der oplyser at den ønskede person ikke kan kontaktes.

---ooOoo---

Industrien skal i øvrigt bemærke, at Industrien med interesse har noteret sig, at Kulturministeriet den 9. juli har modtaget bemærkninger fra Forbrugerrådet, der i lighed med TI's henvendelse af den 1. juli 2008 understreger behovet for, at problemstillingen vedrørende ophavsret og håndhævelsesmuligheder på internettet skal ses i et bredere perspektiv end blot som et spørgsmål om mulige tekniske indgreb.

Såfremt Kulturministeriet måtte have spørgsmål eller ønsker uddybning af ovenstående, står Industrien naturligvis til rådighed herfor.

Vi ser frem til et opfølgingsmøde i Kulturministeriet.

Bilag 1 Østre Landsrets dom af 30. januar 2008 vedrørende Tvindalert

Bilag 2 Industriens svar på Kulturministeriets spørgsmål af
9. juli 2008

På vegne af TI, ITEK og IT-Branchen og
Med venlig hilsen

Jens Ottosen-Støtt
Formand for TI
Juridisk direktør i Telia

ØSTRE LANDSRETS 22. AFDELING

Advokat
Martin Dahl Pedersen
Sundkrogsgade 5
2100 København Ø

Den 30. januar 2008
Init AJ

01 FEB. 2008

Vedrørende J.nr. 22. afd. B-324-07 (Deres j.nr.):

- 1) Simon Lichtenberg
 - 2) Trayton Timbers Limited
 - 3) Shanghai Trayton Trading Co. Ltd.
 - 4) Shanghai Trayton Furniture Co. Ltd.
 - 5) Shanghai Trayton Computer Systems Co. Ltd
 - 6) Trayton Holdings Ltd.
- (advokat Michael Christiani Havemann)
mod
TDC A/S
(advokat Martin Dahl Pedersen)

Det meddeles herved, at domsafsigelsen i ovennævnte sag, som var fastsat til den 4. februar 2008, fremskyndes, således at der afsiges dom

torsdag den 31. januar 2008 kl. 13.00.

Anni Juncker
kontorfuldmægtig

ØSTRE LANDSRETS 22. AFDELING

Advokat
Martin Dahl Pedersen
Sundkrogsgade 5
2100 København Ø

Den 31. januar 2008
Init AJ

01 FEB. 2008

Vedrørende J.nr. 22. afd. B-324-07 (Deres j.nr.):

- 1) Simon Lichtenberg
(advokat Michael Christiani Havemann)
 - 2) Trayton Timbers Limited
(advokat Michael Christiani Havemann)
 - 3) Shanghai Trayton Trading Co. Ltd.
(advokat Michael Christiani Havemann)
 - 4) Shanghai Trayton Furniture Co. Ltd.
(advokat Michael Christiani Havemann)
 - 5) Shanghai Trayton Computer Systems Co.Ltd
(advokat Michael Christiani Havemann)
 - 6) Trayton Holdings Ltd.
(advokat Michael Christiani Havemann)
- mod
TDC A/S
(advokat Martin Dahl Pedersen)

Vedlagt fremsendes dom afsagt den 31. januar 2008.

Med venlig hilsen

Anni Juncker
kontorfuldmægtig

B032400E -- BES/AJ

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

DOM

Afsagt den 31. januar 2008 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Black, Taber Rasmussen og A. Bagge-Jørgensen (kst.)).

22. afd. a.s. nr. B-324-07:

- 1) Simon Lichtenberg
- 2) Trayton Timbers Limited
- 3) Shanghai Trayton Trading Co. Ltd.
- 4) Shanghai Trayton Furniture Co. Ltd.
- 5) Shanghai Trayton Computer Systems Co. Ltd
- 6) Trayton Holdings Ltd.

(alle advokat Michael Christiani Havemann)

mod

TDC A/S

(advokat Martin Dahl Pedersen)

Københavns Byrets dom af 18. januar 2007 (6E-4341/2006) er anket af Simon Lichtenberg, Trayton Timbers Limited, Shanghai Trayton Trading Co. Ltd., Shanghai Trayton Furniture Co. Ltd., Shanghai Trayton Computer Systems Co. Ltd. og Trayton Holdings Ltd. med følgende påstande som for byretten:

1. Indstævnte idømmes størst mulig straf i medfør af straffelovens § 267.

2. Indstævnte tilpligtes til appellanterne at betale godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 på 120.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.
3. De æresfornærmende sigtelser mortificeres i medfør af straffelovens § 273, stk. 1.
4. Indstævnte tilpligtes til appellanterne at betale et af retten fastsat beløb til dækning af omkostningerne ved kundgørelse af dommen i medfør af straffelovens § 273, stk. 2.

Indstævnte, TDC A/S, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling:

Indstævnte "hoster" en hjemmeside, www.tvindalert.com, der indeholder en række ytringer, der efter appellanternes opfattelse er ærekrænkende.

Under overskriften "Who we are", dateret 2002 og 2003, er anført følgende på hjemmesiden:

"...
Michael Durham – UK. British journalist
...
Marianna Maver – USA. American former employee of the Tvind-run International School
...
Frede Jakobsen – Denmark. Danish journalist
...
Zahara Hecksher – USA co-author ...
..."

Hjemmesiden har efter det oplyste tidligere været "hostet" af en britisk internetudbyder, som efter henvendelse fra appellanterne valgte at lukke hjemmesiden i sommeren 2004.

Kulturhistorisk Arkiv ved Frede Farmand (som er identisk med den nævnte Frede Jakobsen) bad herefter indstævnte om at "hoste" siden.

Af indstævntes almindelige handelsbetingelser fremgår bl.a.:

"8. Lovlighed m.m.
Produkter og tjenester omfattet af den indgåede aftale må kun benyttes til lovlige formål og må på ingen måde i deres anvendelse krænke en eventuel tred-

jemandes rettigheder. Kunden har således ansvaret for, at de af kunden udbudte tjenester til hver en tid er i overensstemmelse med den på området gældende lovgivning, og at disse ikke krænker en eventuel tredjemands rettigheder.

Bliver TDC gjort opmærksom på, at en Kunde udøver ulovlige aktiviteter, vil ydelser indeholdt i den indgåede aftale med omgående virkning blive taget ud af drift....”

Ved søgning på internettet i april 2005 blev appellanterne opmærksomme på, at siden www.tvindalert.com nu blev ”hostet” af indstævnte.

Appellanterne rettede gennem advokat henvendelse til indstævnte ved skrivelse af 10. maj 2005 og anførte bl.a., at hvis indstævnte sad henvendelsen overhørig, måtte det påregnes, at der blev indledt såvel straffe- som erstatningssag i anledning af hjemmesidens injurerende og skadevoldende indhold. Skrivelsen gengav konkrete passager, som appellanterne fandt ærekrænkende, idet det efter appellanternes opfattelse bl.a. blev insinueret, at de var involveret i ulovlige aktiviteter, herunder i form af hvidvaskning, at appellanternes aktiviteter blev mistænkeliggjort ved påstande om at være ”Tvind-styret”, og at motiverne til appellanternes selskabsetablering på Isle of Man var mistænkelige.

Indstævnte svarede ved skrivelse af 14. juli 2005, at man efter en gennemgang af hjemmesiden ikke på det foreliggende grundlag kunne afgøre, om indholdet på kundens internetside var retsstridigt. Endvidere anførte indstævnte, at oplysningerne på hjemmesiden i øvrigt var underbygget med henvisninger til en række avisartikler, og at mange af udsagnene fremstod som citater eller referater af indholdet heraf. Indstævnte anførte tillige, at et sagsanlæg mod indstævnte ikke syntes at være et adækvat retsskridt, og at indstævnte var indstillet på at blokere for hjemmesiden, hvis appellanterne i en sag mod kunden måtte opnå dom for, at hjemmesiden var retsstridig.

På indstævntes foranledning meddelte Kulturhistorisk Arkiv ved Frede Farmand indstævnte ved skrivelse af 10. august 2005, at man ikke mente at have handlet retsstridigt. I en rapport på 52 sider fremkom Frede Farmand med specifikke bemærkninger til appellanternes indsigelser.

Indstævnte rettede herefter ved skrivelse af 12. august 2005 henvendelse til appellanternes advokat og anførte, at redegørelsen illustrerede, at det i hvert fald ikke var åbenlyst, at oplysningerne på hjemmesiden var ærekrænkende eller på anden måde retsstridige, og at det

ville kræve en omfattende bevisførelse, hvis dette skulle afdækkes nærmere. Indstævnte fastholdt, at det på det foreliggende grundlag ikke var muligt at vurdere, om oplysningerne på hjemmesiden var retsstridige.

Den 13. september 2005 indgav appellanterne begæring til Københavns Byrets Fogedret om nedlæggelse af forbud.

Ifølge fogedrettens retsbog fra 30. juni 2006 forklarede Simon Lichtenberg bl.a.:

”...at Trayton aldrig har været involveret i pengevask eller skattesnyd, som det antydes på Tvindalert. Trayton er ikke involveret i noget som helst ulovligt, og han har aldrig selv gjort noget ulovligt...

Han har heller ikke været involveret i den straffesag, der verserer mod Amdi Petersen m.fl. i Danmark.

...

Hjemmesiden Tvindalert er meget skadelig for hans og Traytons virksomhed. Siden er på engelsk og indeholder påstande, der er usande og negative om ham og Trayton. Det er ødelæggende især for hans muligheder for at finansiere virksomheden.

...

Han har dog ikke anlagt sag mod nogen af de journalister, der har skrevet på hjemmesiden... Han har heller ikke anlagt sag mod Tvindalert eller de personer, der bidrager til hjemmesiden, ligesom han ikke har anlagt sag mod Frede Farmand eller Kulturhistorisk Arkiv.

...”

Endvidere fremgår af fogedrettens retsbog, at vicedirektør hos indstævnte Susanne Dolberg bl.a. forklarede,

”...at TDC A/S blot er host for hjemmesiden tvindalert. TDC A/S tildeler deres kunder en lille del af en server, hvor hjemmesiden så ligger. Kunden kan råde over hjemmesiden, som kunden selv vil. De, der står bag hjemmesiden tvindalert, har således selv lagt indholdet ind på deres del af serveren. TDC A/S har ikke haft noget at gøre med indholdet. De har omkring 10.000 hjemmesider af denne type. Hertil kommer en række andre produkter, således at de hoster i alt ca. 70.000 hjemmesider.

...

TDC A/S kan ikke påtage sig at vurdere, om en ytring er ulovlig.

Grunden til, at de ikke har lukket hjemmesiden efter at have modtaget henvendelsen fra rekvirenterne, er, at de mener, ytringsfriheden skal varetages. ...”

Ved fogedrettens kendelse af 30. juni 2006 blev begæringen om fogedforbud nægtet fremme. Appellanterne kærede kendelsen til Østre Landsret, hvor Simon Lichtenberg forklarede bl.a. følgende:

”...

På de omhandlede internetsider blandes alt sammen, hvilket giver indtryk af, at han og hans virksomheder er en del af noget ulovligt. Dette har affødt en medieinteresse i Sverige og har kostet ham IKEA som kunde... Han har undladt at forfølge sagen i relation til den danske presse, idet omtalen her ikke har haft betydning for hans virksomhed.

...”

Ved kendelse af 11. oktober 2006 tiltrådte Østre Landsret, at forbudsbegæringen var nægtet fremme. Landsretten anførte bl.a. følgende:

”...

De kærendes påstand hviler på en forudsætning om, at indholdet på den omhandlede internetadresse med tilhørende undersider er af en sådan krænkende karakter, at der foreligger en overtrædelse af § 267 i straffeloven.

Om der foreligger en sådan krænkelse vil normalt skulle afgøres under en straffesag i den civile retsplejes former mod den fysiske eller juridiske person, der har talt eller handlet krænkende, og hvor den pågældende har mulighed for at føre sandhedsbevis for eventuelle strafbare sigtelser, jf. straffelovens § 269.

...”

Der er ikke afgivet forklaringer for landsretten.

Paternes synspunkter:

Parterne har i det væsentlige gentaget deres procedure for byretten.

Appellanterne har herunder anført, at det i påstand 2 nævnte beløb på 120.000 kr. svarer til en godtgørelse på 20.000 kr. til hver af appellanterne, og at det i påstand 4 krævede beløb passende kan fastsættes til 20.000 kr.

Parterne har herudover på landsrettens anmodning fremsat deres bemærkninger vedrørende påtalefristen i straffelovens § 96.

Appellanterne har herom gjort gældende, at bestemmelsen ikke skal påses af retten ex officio. En privat straffesag føres i den borgerlige retsplejes former, jf. retsplejelovens § 989, og indsigelser om overskridelse af påtalefristen er prækluderet. I anden række har appellanterne gjort gældende, at de omtvistede udsagn også var tilgængelige på internettet ved sagens anlæg, og at fristen som følge heraf ikke kan tage udgangspunkt i et tidligere tidspunkt end sagens anlæg. Endvidere har appellanterne anført, at der, såfremt fristen må anses for at løbe fra 10. maj 2005, er indgivet fagedforbudsbegæring, hvilket af procesøkonomiske grunde må sidestilles med et fristafbrydende sagsanlæg.

Indstævnte har gjort gældende, at landsretten skal påse bestemmelsen ex officio. Endvidere har indstævnte anført, at fristen må anses for overskredet.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Den 10. maj 2005 anmodede appellanterne indstævnte om at blokere adgangen til hjemmesiden, idet man fandt sidens indhold injurierende og skadevoldende. På dette tidspunkt havde appellanterne fået sådan kundskab, at de havde tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg. Påtalefristen i straffelovens § 96, som skal påses ex officio, kan derfor ikke regnes fra noget senere tidspunkt end den 10. maj 2005. Da sagen ikke er anlagt inden fristens udløb, og da forbudsbegæringen til fogedretten ikke kan sidestilles med et fristafbrydende sagsanlæg, er adgangen til privat påtale bortfaldet.

Herefter frifindes indstævnte for appellanternes påstand 1 om straf.

Påstand om tortgodtgørelse for en ærekrænkende udtalelse på en hjemmeside må i almindelighed nedlægges over for den fysiske eller juridiske person, der er fremkommet med udtalelsen.

I denne sag har appellanterne undladt at rette kravet såvel mod navngivne bidragydere på hjemmesiden som mod hjemmesidens registrerede indehaver, men har i stedet rettet søgsmålet mod indstævnte som internetudbyder.

Landsretten lægger til grund, at indstævnte ikke har indflydelse på det specifikke indhold af hjemmesiden www.tvindalert.com, og at indstævntes rolle således alene er af teknisk karakter.

Under disse omstændigheder må det være afgørende, om indstævnte ved et umiddelbart gennemsyn af hjemmesidens indhold og ved andre umiddelbare undersøgelser burde have indset, at hjemmesidens indhold utvivlsomt var retsstridigt.

Landsretten finder, at indstævnte udfoldede passende bestræbelser på at undersøge sagen, og at der ikke er grundlag for at fastslå, at indstævnte efter disse undersøgelser burde have indset, at indholdet på hjemmesiden utvivlsomt skulle være retsstridigt.

Herefter frifindes indstævnte for appellanternes påstand 2 om godtgørelse for tort.

Efter det anførte finder landsretten ikke grundlag for i forhold til indstævnte at træffe bestemmelse om mortifikation efter straffelovens § 273, stk. 1, eller at tilkende appellanterne et beløb i medfør af straffelovens § 273, stk. 2, hvorfor indstævnte ligeledes frifindes for appellanternes påstande 3 og 4.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Under hensyn til sagens forløb og udfald skal appellanterne betale 75.000 kr. i sagsomkostninger til indstævnte. I beløbet er inkluderet indstævntes udgifter til materialesamling. Restbeløbet medgår til dækning af indstævntes udgifter til advokatbistand.

T h i k e n d e s f o r r e t :

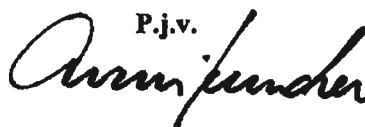
Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Simon Lichtenberg, Trayton Timbers Limited, Shanghai Trayton Trading Co. Ltd., Shanghai Trayton Furniture Co. Ltd., Shanghai Trayton Computer Systems Co. Ltd. og Trayton Holdings Ltd. in solidum inden 14 dage betale 75.000 kr. til TDC A/S.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 31/1-08

P.j.v.

Bilag 2

Industriens svar på Kulturministeriets spørgsmål af 9. juli 2008

Ad spørgsmål 1)

Teknisk

Industrien foretager ingen overvågning eller detektering af indholdet af kundernes brug af internettet, da dette er i strid med gældende regulering.

Ad spørgsmål 2a og b)

Mht. hvordan og i hvilket omfang der er tale om en krænkelse, vil internetudbyderen henvise til, at spørgsmålet afklares mellem rettighedshaveren og den påståede krænker. Internetudbyderne efterlever afgørelser fra myndighederne, jf. hovedbesvarelsen

Ad spørgsmål 3)

Der føres ikke statistik herover, så det er ikke muligt at oplyse om antallet af tilfælde for 2007 og første halvår af 2008 jf. besvarelse af spørgsmål 2.

Ad spørgsmål 4)

Udover offentliggjorte afgørelser er der Industrien bekendt et ganske lille antal utrykte afgørelser. F.eks. den i bilag 1 nævnte landsretsafgørelse.

Ad spørgsmål 5)

Der henvises til hovedbesvarelsen ovenfor.

Ad spørgsmål 6)

Internetudbyderne benytter en DNS-spærring, når det er slået fast af domstolene eller anden relevant myndighed, at der er tale om en krænkelse, jf. om det nærmere indhold af en DNS spærring i hovedbesvarelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke tekniske foranstaltninger internetudbyderne eventuelt vil kunne implementere i fremtiden, kan Industrien ikke på nuværende tidspunkt give den tekniske løsning på, hvad der skal til for at undgå pirateri på internettet. Svaret på spørgsmålet afhænger endvidere i høj grad af, hvad der politisk kan opnås enighed om, jf. hovedbesvarelsen. Ligeledes som anført i hovedbrevet er det en forudsætning for implementering af eventuelle tekniske tiltag, at dette sker på baggrund af afgørelser/pålæg fra myndighederne med hjemmel i lovgivningen.

Ad spørgsmål 7)

Der henvises til hovedbesvarelsen.

Ad spørgsmål 8)

Der henvises til hovedbesvarelsen.

Bilag 3

Forbrugerrådets bidrag af 9. juli 2008

Kulturministeriet
Att.: Martin Kyst
Nybrogade 2
1203 København K.

9. juli 2008

Agnete Sigurd
Dok. 60196/ms

Møderækken i Kulturministeriet vedr. håndhævelsesmuligheder af ophavsretten på Internettet

Forbrugerrådet skal indledningsvist takke for at være indbudt til at deltage i møderækken i Kulturministeriet vedr. håndhævelsesmuligheder af ophavsretten på Internettet. Vi mener, at der generelt mangler inddragelse af forbrugerne og forbrugerorganisationerne i debatten og forhandlingerne om bekæmpelse af digitalt pirateri, og vi anser forbrugernes rettigheder og retssikkerhed for at være under voldsomt pres i den digitale verden. Vi er derfor glade for, at der er kommet øget fokus på at sikre, at også forbrugernes rettigheder indgår i løsningerne, således at der sikres en fornuftig balance mellem alle aktørers interesser.

I den forbindelse finder Forbrugerrådet dog behov for at pege på, at det er nødvendigt, at der i Kulturministeriets møderække anlægges et helhedssyn på problemerne med piratkopiering på Internettet.

Internettet er blevet en fundamental kommunikationsvej for det moderne menneske, ligesom det for mange er blevet den vigtigste adgang til viden og almen oplysning. Internettet udgør i stigende grad fundamentet for en arbejdsindkomst og dækker i stigende grad borgernes behov for social aktivitet, materielle goder og kultur. Nettet er desuden blevet den platform, hvor borgerne har adgang til at deltage i den offentlige demokratiske debat. Internettet har således fået en hel central betydning for det moderne menneskes liv og livskvalitet.

Det er derfor også af helt afgørende betydning, at møderækkens arbejde ikke kun har fokus på de tekniske løsninger til at lukke hjemmesider og fildelingssystemer – ikke mindst fordi de tekniske løsninger, der blev præsenteret af IFPI på det første møde har til formål at kunne begrænse eller lukke for forbrugernes adgang til Internettet.

Forbrugerrådet har da også noteret sig, at Økonomi- og Erhvervsministeren allerede på konferencen om piratkopiering i marts 2008 tilkendegav, at han heller ikke mener, at dette er vejen frem.

Det videre arbejde bør derfor tage udgangspunkt i de mere principielle problemstillinger, herunder spørgsmålet om hvorvidt adgangen til og brugen af internettet overhovedet skal kunne begrænses eller fjernes. Dette vil også nødvendiggøre en afklaring af de juridiske- og retssikkerhedsmæssige problemstillinger.

Behovet for at anlægge en helhedsorienteret tilgang til problemstillingen er ikke blevet mindre aktuel efter 1. behandlingen af B137 i Folketinget i maj måned, hvor politikerne generelt gav udtryk for at ville afvente udfaldet af møderækken (eller arbejdsgruppen, som det blev kaldt af flere) mht. bl.a. forslag til, hvordan man bekæmper piratkopiering, for arbejdsgruppens stillingtagen til om den eksisterende lovgivning er god nok, m.v. - dvs. andet og meget mere end en identificering og analyse af de tekniske løsninger til at lukke hjemmesider og fildelingssystemer.

Da Økonomi- og Erhvervsministeren har tilkendegivet, at der må ses efter andre løsninger og Folketinget nu afventer, at der kommer forskellige forslag til bekæmpelse af piratkopiering, etc. fra møderækken/arbejdsgruppen, finder Forbrugerrådet derfor, at det er helt utilstrækkeligt alene at fokusere på de tekniske løsninger til at lukke hjemmesider og fildelingssystemer.

Der er i stedet behov for en hel grundlæggende diskussion i møderækken/arbejdsgruppen af, om man overhovedet vil kunne anbefale en sådan løsning. Den foreslåede løsningsmodel fra IFPI om at begrænse eller lukke for forbrugernes internetadgang finder vi som sagt helt uacceptabel, ligesom vi finder, at de foreløbigt præsenterede tekniske løsninger rejser en lang række problemer, ikke mindst i relation til beskyttelse af privatlivets fred samt i relation til de retssikkerhedsmæssige aspekter.

Forbrugerrådet ser frem til at deltage i det videre arbejde, herunder at der vil blive arbejdet på at finde løsninger, der sikrer en fornuftig balance mellem alle aktørers interesser.

Med venlig hilsen

Mette Boye
Afdelingschef for Forbrugerpolitisk Center

Agnete Sigurd
Jurist

c.c. Økonomi-og Erhvervsministeriet
c.c. IT-og Telestyrelsen

Bilag 4

Redegørelse fra IFPI af 19. august 2008

Redegørelse

Til brug for det videre arbejde i møderækken om håndhævelse af ophavsretten på internettet og på Kulturministeriets opfordring følger nedenfor IFPI Danmarks præsentation af modellen til bekæmpelse af piratkopiering på internettet. Modellen, der indebærer et samarbejde mellem teleselskaber og rettighedshavere af immaterielle rettigheder samt et lovindgreb, er et fransk initiativ, der bygger på en aftale mellem franske rettighedshavere og teleselskaber - den såkaldte "Oliviennes-aftale". Denne redegørelse indeholder endvidere en beskrivelse af de tekniske aspekter af modellen.

Baggrund

Musik- og filmbranchen er i dag under et enormt pres som følge af den massive piratkopiering, der finder sted på internettet. I Danmark er problemerne med fysisk pirateri af musik og film begrænset mens den piratkopiering, der foregår på internettet, er et altoverskyggende problem for branchen. En af årsagerne hertil er den store udbredelse af hurtige bredbåndsforbindelser i Danmark.

Der er behov for en løsning, der forhindrer piratkopiering og sikrer rettighedshaverne nogle rimelige markedsvilkår og dermed muligheden for, at lovlige alternativer kan vokse.

Muligheden for at lukke forbindelsen til internetbrugere, der anvender internettet til piratkopiering eksisterer allerede. I den såkaldte TDC-sag (refereret i U2006.1474H) blev teleselskabet TDC pålagt at lukke internetforbindelsen til to kunder, der anvendte disse til at tilgængeliggøre musik fra to ftp-servere. Til trods for, at der i sådanne sager anvendes fagedforbud, er det forbundet med en vis tidshorizont (typisk 5-6 uger) fra krænkelserne opdages til der kan nedlægges et sådant forbud, ligesom fagedforbudsinstittet alene anvendes i sager af meget grov karakter.

I E-handelsdirektivet har man fra EU's side lagt op til, at teleselskaberne og rettighedshaverne i fællesskab skal udarbejde et kodeks, der blandt andet skal tage højde for mulighederne for at begrænse internetpirateri. IFPI Danmark har i årevis

sammen med AntiPiratGruppen forsøgt at forhandle om etablering af sådanne retningslinier eller kodeks. Drøftelserne har imidlertid været ganske nyttesløse.

I mange andre lande foregår tilsvarende drøftelser, lovgivningstiltag mv. I Frankrig sendes lovforslaget om en advarsels-/sanktionsmodel til afstemning i Parlamentet i efteråret 2008. Løsningsmodellen indeholder bestemmelser om, at internetbrugere kan blive suspenderet fra deres internetadgang i op til et år, hvis der konstateres gentagne tilfælde af internetpirateri fra den pågældende internetforbindelse. Lovforslaget indeholder endvidere oprettelse af en uafhængig administrativ myndighed, der bl.a. skal stå for udsendelse af advarslerne. I Storbritannien, Tyskland, Italien, Spanien, Holland og Sverige har der pågået drøftelser af problemerne vedrørende internetpirateri mellem teleselskaber, rettighedshavere og regeringerne.

På baggrund af forhandlinger, der har foregået i regerings-regi (hos det britiske erhvervsministerium), underskrev de britiske rettighedshaverorganisationer og Storbritanniens største teleselskaber (med en markedsandel på 90 pct) i slutningen af juli 2008 en deklARATION, der medfører en række tiltag herunder, at teleselskaberne forpligter sig til at tackle problemerne vedrørende internetpirateri sammen med rettighedshaverne. Deklarationen bygger på gensidighed og indebærer eksempelvis også, at parterne skal arbejde på at udvikle og finde nye lovlige og forbrugervenlige alternativer til ulovlig fildeling. Konkret indebærer indholdet af deklARATIONEN, at der indføres en ordning, hvorefter teleselskaberne skal sende meddelelser til deres kunder, hvis det konstateres og dokumenteres, at der foregår ulovlig fildeling fra deres internetadgang. Meddelelsen skal indeholde en orientering til kunden og en opfordring til at standse ulovlighederne. Ordningen skal foreløbig afprøves over en periode på tre måneder. I fælles forståelse af, at en ordning, der ikke indebærer sanktioner overfor tilfælde af gengangere, ikke har nogen reel virkning på den hårde kerne af internetpirater, har man nedsat en gruppe, der skal undersøge mulighederne for at indføre effektive sanktioner overfor disse. Gruppen skal blandt andet undersøge mulighederne for at indføre løsninger med forskellige former for trafik styring, filtreringsordninger og markedsføring af lovlige alternativer. Efter fire måneder skal gruppen tilberedte rapporter.

Hovedindhold af den franske model

På mødet i Kulturministeriet den 27. maj 2008 blev en model, der svarer til den franske løsning præsenteret. Formålet med denne løsning er at udvide muligheden for at lukke for teleselskabernes kunders internetadgang, når der er tale om (A) et større antal krænkelser fra samme forbindelse over en periode, eller (B) særlig grove

krænkelser. De aktiviteter, som skal begrunde, at man lukker for en internetadgang skal være af væsentlig karakter og ordningen skal selvfølgelig tage hensyn til borgernes retssikkerhed.

I hovedtræk går løsningsmodellen ud på følgende:

- I ophavsretsloven indsættes en bestemmelse, der forpligter teleselskaberne til at reagere og i gentagelsestilfælde eller i særlig grove tilfælde at lukke forbindelsen overfor kunder, der misbruger deres internetadgang til internetpirateri.
- Rettighedshaverne sender information om krænkelser til teleselskaberne.
- For at sikre en ensartet procedure og, at teleselskaberne ikke får henvendelser fra en lang række personer, virksomheder og organisationer, godkendes de rettighedshaverorganisationer, som skal have mulighed for at kontakte teleselskaberne, af Kulturministeriet.
- Bevismaterialet indsamles af rettighedshaverne og skal svare til det bevismateriale, som domstolene har accepteret.
- De godkendte rettighedshaverorganisationer indestår for oplysningernes rigtighed og påtager sig det fulde ansvar, såfremt oplysningerne er forkerte.
- Teleselskaberne skal udsende en advarsel til deres kunde straks efter de har modtaget oplysninger om, at der er foregået krænkelser fra den pågældende kundes internetforbindelse.
- I gentagelsestilfælde eller særlig grove krænkelsetilfælde, skal teleselskaberne lukke for kundens internetadgang.
- Adgangen til internettet suspenderes i sådanne tilfælde i eksempelvis tre måneder.
- Rettighedshaverne og teleselskaberne bærer hver deres omkostninger ved ordningen. Teleselskaberne bærer omkostningerne ved orientering af kunderne og lukning af adgang, mens rettighedshaverne bærer omkostningerne ved bevissikring og orientering af teleselskaberne.
- Teleselskabernes pligt til at orientere deres kunder bør være strafsanktioneret.
- Teleselskaberne skal løbende med et aftalt interval orientere rettighedshaverne om, hvor mange henvendelser de har fået og hvor mange af disse, der er gentagelsestilfælde.

Tekniske aspekter

I Frankrig og Storbritannien er ordningerne teknisk set baseret på et såkaldt "Graduated Response"-system, der indebærer samarbejde mellem rettighedshaverne og teleselskaber. Rettighedshaverne udfærdiger lister over

JOHAN SCHLÜTER

materiale, som de besidder rettighederne til. Listerne over lovlige filer indsættes i en database. Teleselskaberne kontrollerer (dette vil typisk foregå ved hjælp af et eksternt specialist-firma) al peer-to-peer trafik i deres net og foretager en automatisk matching af de gennemstrømmende filer med databasen over lovlige filer. Sker der gennemstrøm af filer, der ikke matcher databasen, foretages først en automatisk verificering af den ikke-matchende fil, hvorefter der sendes en meddelelse til teleselskabet, som herefter sender en meddelelse til sin kunde.

Der er således tale om en automatiseret proces, hvor teleselskabet modtager en meddelelse, når dets kunde involverer sig i Internetpirateri.

Vedlagt denne redegørelse er Jeremy Banks præsentation af forskellige tekniske løsningsmodeller.

København, den 19. august

Maria Frederislund

Bilag 5

Slideshow fra mødet den 27. maj 2008 præsenteret af Jeremy Banks

Ministry of Culture

**COPENHAGEN
MAY 2008**

Jeremy Banks
Head of Internet Anti-Piracy
(jeremy.banks@ifpi.org)

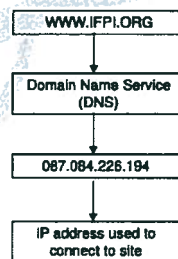
Strictly Privileged & Confidential

URL Blocking/Filtering

- Primary focus on WWW sites but can be used on P2P hubs, BitTorrent trackers etc.
- Domain Name Service Blocking
 - DNS lookup (Domain Name System)
 - Will deter 'average' user
 - Can bypass with IP address or alternative DNS server
- Challenge of high volume management

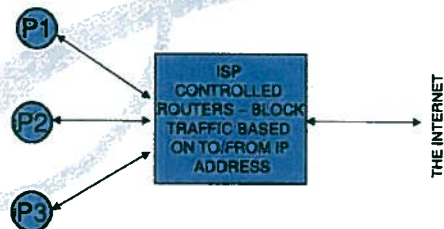
URL Blocking/Filtering

Strictly Privileged & Confidential

IP Blocking/Filtering

Strictly Privileged & Confidential

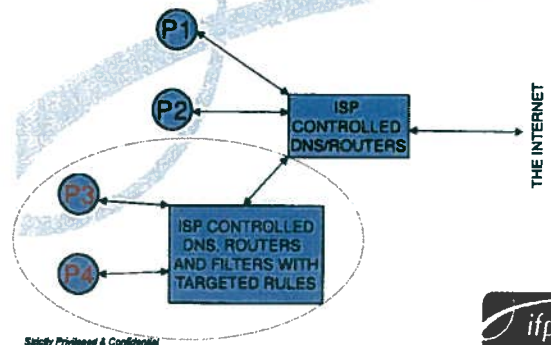
Protocol Blocking/Filtering

- **Advantages**
 - Typically works for encrypted traffic
 - Effective
 - Can be implemented using reasonably standard equipment
 - Several different ways to implement it
 - Options to 'throttle' rather than fully block
 - Deals with random port allocation
- **Disadvantages**
 - If used in isolation may block legit traffic that might sometimes occur on the protocol
 - Only as good as the ability to detect protocols (is a solvable problem)

Sincerely Privileged & Confidential

Graduated Response

Sincerely Privileged & Confidential

Content Filtering at ISP level

- Aka Content Recognition
- Relies on audio fingerprinting
 - Database of fingerprints
 - Live traffic matched
- Relies on access to file for matching
 - Not for encrypted traffic
- Core technology effective/proven
- Minimal cost to ISP per user
- Minimal performance overhead

Sincerely Privileged & Confidential

representing the
recording industry
worldwide

Bilag 6

Indkomne bidrag fra adspurgte lande

Bidrag fra Frankrig

THE "ÉLYSÉE AGREEMENT"
for the development and protection
of creative works and cultural programmes on the new networks
– 23 November 2007 –

1. **The goals: to put an end to the haemorrhage of creative works over the Internet; the saving and subsequent development of the copyright-dependent cultural industries.**

One French citizen in every two now has broadband Internet access, which is a world record. This is a radically new situation that offers a remarkable opportunity for the dissemination of culture, and is without precedent since the invention of the printing press.

But at the same time, never have the conditions in which such works are created been in such great peril. In 2006, a billion musical and audiovisual works were exchanged illegally in France. Over the last five years, **the market for discs has shrunk by nearly 50%** in volume and value terms, and this has had a major impact not only on employment, with **a cut of 30% in the workforce** of production companies, but also on creation and healthy artistic turnover with **the termination of 28% of talent contracts** by production companies and a cut of 40% in numbers of creative artists "signed up" every year. The film world is beginning to feel the first effects of this change in behaviour and book publishing will probably not be slow to follow.

The President of the Republic has therefore regularly expressed his firm determination to put in place a political and legal environment conducive to the expansion of legal downloads and their rapid displacement of illegal downloading, in order to ensure that creative artists and those who support them are able to **live from the proceeds of their work** and fund new productions, thus helping maintain cultural diversity. This determination was reflected in a letter sent on 1 August last, in conjunction with the Prime Minister, to the Minister of Culture and Communication, assigning to the latter the task of implementing a plan to "protect and promote the cultural industries covered by copyright and related rights", taking as a basis two aspects: "expansion of an offer that is diverse, inexpensive and easy to access" and "prevention and punishment of digital piracy".

This is so because **the combat against the availability of illegal downloads and improvement in the attractiveness of legal downloads** of music and films (in terms of price, variety of titles and flexibility of use) are absolutely inseparable if we wish to make piracy an activity not worth the risk involved.

2. **The method: concerted, far-reaching action to bring the actors of the Cultural and Internet worlds together.**

The method adopted is based on the lessons of a past fraught with conflict: it is founded on the idea that the solutions deployed must be **supported in advance by a very wide consensus between the actors** of the worlds of Culture and the Internet. On 5 September 2007, the Minister of Culture and Communication therefore entrusted Denis Olivennes, chairman and chief executive of the FNAC retail chain, with the task of driving a process of reflection and consultation aimed at arriving at an agreement between professionals in the music, film and audiovisual industries and Internet Service Providers.

This approach seeks to **take advantage of a favourable context in which the interests of all those involved are aligned**. This is so because Internet Service Providers are currently endeavouring to market cultural works legally by means of their most recent pricing offers. They are keen for this reason to discourage illegal downloading. Where consumers are concerned, they wish to be able to download films sooner, but the “media release window” in France imposes a gap of seven and a half months after the initial commercial release in cinemas. Consumers also wish to be able to play the music they download on any device, which is currently prevented by the “protective measures” incorporated in musical works. For their part, creative artists and the cultural industries have understood that they need to improve the variety, ease of access and pricing of the legal offering of works on the Internet.

The assignment accepted by Denis Olivennes involved numerous hearings in which he listened to the views of representatives of the music, film and audiovisual industries, in addition to those of Internet users and content distributors (Internet Service Providers, download platforms, content-sharing sites such as *YouTube* or *DailyMotion*, etc.). Representation was at a very high level in all cases. These hearings were followed by a round of negotiations.

3. The outcome: an agreement of historical importance benefiting not only Internet users but also creative artists, and one that should make digital piracy an activity not worth the risk.

This agreement has historical importance because it is the first time that the worlds of film and music have reached agreement on solutions to combat piracy and improve the legal download offering, and it is also the first time that a **consensus has been built between creative artists and Internet Service Providers**.

This agreement is very **fairly balanced** because all the effort has been shared by all parties and Internet users will find in it what they need, as will creative artists and Internet operators. It comprises two mutually complementary aspects:

- **Legal downloads will be easier to access, more varied and more flexible.**
- Record labels have undertaken to **remove the “protective measures”** locking French productions in their catalogues. This means that a piece of music bought legally can be played more easily on every type of device – on all mp3 players for example.
- In addition, **the downloading of films** – Video-On-Demand (VOD) – is currently possible only after a delay of seven and half months from a film’s initial cinema release. This “release window” was originally designed to encourage the public to go to cinemas to see films. But that is no longer in step with Internet realities: digital pirates can obtain a film in a matter of days after its cinema release. And even before in the case of foreign films. **This agreement therefore shortens the lead-times, doing so in two phases**. Firstly, immediately the anti-piracy mechanism is in place, the VOD lead-time will be shortened to the same period as that for DVDs, i.e. **six months**. Subsequently, discussions will commence with a view to arriving within a year at an agreement to shorten all “release windows”.

- **The combat against large-scale piracy is put on a new footing: it will now include a preventive phase and no longer necessarily involve the criminal courts.**

Until now, when companies defending the interests of creative artists detected a computer being used for illegal file-sharing, the only option open to them was to lay the matter before the criminal courts, alleging infringement of copyright.

However, criminal proceedings and the associated penalties (up to three years imprisonment and a €300,000 fine) are completely **disproportionate** when applied to mass illegal downloading. The agreement therefore provides for the setting up of an independent official authority charged with the task of preventing and punishing "piracy".

Complaints will be submitted to this authority by creative artists whose works have been the target of piracy.

- It will begin by sending digital pirates **customised warning messages**: possible sanctions will in this way be preceded by a preventive phase, something the law has not hitherto permitted.
- If an individual continues to offend, the authority will then apply **sanctions appropriate to the behaviour to which it is desired to put an end**: **suspension** of the Internet subscription for a period between one month and one year. In order to avoid such individuals "migrating" from one Internet Service Provider to another, a "suspension register" will be set up along the same lines as the "*interdit bancaire*" database of banned individuals maintained by the *Banque de France*.
- **The preventive dimension of the combat is further emphasised** by the commitment of Internet Service Providers to the **testing of screening systems**. This is in fact ultimately the most promising solution and the technology in this field is beginning to be effective.

Legislation is necessary to implement several points contained in the Élysée Agreement. Given the time needed for review by the *Conseil d'État*, the bill should be tabled in the Senate in very early summer. Parliament will then have all the time it needs for considered debate with a view to the bill's adoption before the end of 2008.

Translated from the French

**Agreement for the development and protection of cultural works
and programmes on the new networks**

Friday 23 November 2007

Our country has one of the strongest content industries on the planet; it is an opportunity to preserve and develop the cultural identity and influence of both France and Europe. Our country also benefits from one of the most highly developed broadband Internet access industries in the world; this is a considerable advantage in the battle of the virtual economy. These advantages should not cancel each other out, but on the contrary should complement each other, in the best interests of consumers who will consequently have powerful distribution networks and rich and diversified content at their disposal.

It is with this ambition in mind that the parties to this agreement wish to take clear and concerted action in the fight against intellectual property rights infringements on digital networks and, to this end, both promote the availability of legitimate content on the Internet to the benefit of consumers and implement new measures to prevent pirating in accordance with personal freedoms in a pragmatic manner.

With this in mind the parties have agreed on the following principles:

1. The public authorities undertake:

- to put legislation before Parliament and adopt regulatory measures that will allow for a warning and sanction mechanism aimed at deterring infringements of intellectual property rights on digital networks. This mechanism would be based on the principle of subscribers being responsible for the fraudulent use of their subscriptions, currently found in Article L. 335-12 of the French Intellectual Property Code, and will be driven by a specialised public authority, placed under the control of a judge, in order to guarantee individual rights and freedoms. This authority will be provided with the human and technical resources necessary to warn and sanction. On the basis of a complaint made by rights holders, either directly or via organisations entitled by law to investigate infringements of rights, the authority will send out in its name, via Internet service providers, electronic messages warning the subscription holder. In the event of repeated infringements, it will either apply sanctions against the subscription holder or refer the matter to the judge with a view to applying sanctions. These sanctions will range from the suspension of Internet access to the termination of the Internet contract;
- this authority will have the powers to apply sanctions to access providers that do not respond, or that do not do so diligently, to its injunctions. It will publish monthly statistics on its activities;
- this authority will also have, under the control of the judge, the power to ask technical service providers (hosting services, service providers, etc.) to take any necessary measures to prevent or halt any prejudice that may be caused by the content of an online communication service;
- > to constitute, following a ruling from the French Data Protection Authority (CNIL), a national directory of subscribers whose contracts have been cancelled for the reasons mentioned above;
- > to publish on a monthly basis an indicator measuring, by sampling, the volume of illegal uploads and downloads of music files and audiovisual and cinematographic works and programmes;
- > to apply to the European Union for an extension of the reduced rate of VAT to all cultural goods and services. This measure would, wholly or in part, benefit the consumer through a reduction in retail prices.

2. Audiovisual, cinema and music rights holders and television broadcasters undertake to:

- > organise themselves in order to make use of the existing legal mechanisms and to collaborate in

“Official translation produced by a certified translator at the request of the French Ministry of Culture and Communication”

Translated from the French

good faith with the platforms that host and share content in order to evaluate, select and promote common fingerprinting and watermarking technologies. In addition they will also collaborate in making information available that will enable as broadly based as possible fingerprint reference catalogues to be established, not forgetting that the development of these techniques does not limit the platforms' obligation to introduce measures aimed at preventing protected content from being put online illegally;

> once the warning and sanction mechanism is effectively operating, align the opening of the video-on-demand window with the physical-video window;

> begin discussions that would lead, within a maximum period of one year from the effective operation of the warning and sanction mechanism, to the reorganisation of the media chronology, under the authority of the French Ministry of Culture and Communication. The objective will in particular be to provide for cinema works being made available online more speedily and indicate how to insert harmoniously the video-on-demand window into the traditional system that segments the chronology into exploitation windows;

> do their utmost to make cinematographic works systematically available via video on demand, in accordance with recognised rights and exclusivities;

> do their utmost to make audiovisual works and programmes available via video on demand and speed up their online exploitation after being broadcast, in accordance with recognised rights and exclusivities;

> to make available, within a maximum period of one year from the effective operation of the warning and sanction mechanism, catalogues of French musical productions for online sale by title, without technical protection measures while said measures do not allow interoperability and in accordance with recognised rights and exclusivities.

3. The technical service providers undertake:

> with regard to Internet service providers:

– in the framework of the warning and sanction mechanism, to send warning messages in the name of the authority and to implement any sanctions;

– within a period that may not exceed 24 months following the signature of this agreement, to collaborate with the rights holders on ways of experimenting with filtering technologies on networks that are available but which merit prior in-depth research, and to deploy them if the results are convincing and if their general application would be technically and financially realistic;

> With regard to hosting and content-sharing platforms, to collaborate in good faith with rights holders, without prejudice to the conclusion of agreements necessary for the legal use of protected content, in order to:

– in the short term, extend the use of efficient fingerprinting and watermarking technologies, in particular by establishing acceptable fingerprint technologies with them, in parallel to fingerprint catalogues that the rights holders will help to constitute;

– define the conditions within which these techniques will be systematically implemented.

Once implemented and one year after their introduction, these general principles will be discussed in a meeting of the signatories to this agreement under the auspices of the French Ministry of Culture and Communication and the French Ministry of the Economy, Finance and Employment. An evaluation report will be prepared and made public.

“Official translation produced by a certified translator at the request of the French Ministry of Culture and Communication”

Five false ideas about the government bill “Creation and Internet”

1. Electronic communications “put under surveillance”

The High Authority with responsibility for guarding against and fighting internet piracy will not undertake **any widespread or systematic surveillance of internet users’ networks**, not more in any case than the internet service providers. As is already the case now, all procedures will initiate from a one-off observance for a particular work of an illegal download.

The works, and they alone, will be “under surveillance” by their owners, and it is the observance of them being pirated, within the framework of the protocols authorised by the National commission for data processing and freedoms which may give rise to the sending out of warnings and possibly a temporary suspension of Internet access.

2. The “criminalisation” of internet users

The bill on the contrary seeks to **turn the copyright holders and the internet users away from the criminal justice route.**

At the moment, the only recourse open to companies and artists whose works are pirated consists in taking the case to court for infringement of copyright. The internet user is thus exposed to charges against him in the criminal court with a possible penalty at the first illegal download. The punishments ordered by the courts against those found guilty of piracy are fines of several thousand euros, sometimes accompanied by suspended prison sentences.

Henceforward, the fight will be mainly educational since **two warnings will precede any penalty**; the second warning will be sent by registered letter so that the internet subscriber is well aware of the disregard of the law of which he is accused. The Government project must be effective during this preventive phase: an IPSOS survey carried out in France in May 2008 and research of the same type in the United Kingdom in March 2008 reveal that 90% of the people asked would stop illegal downloading after two warnings.

Resorting to court action will remain possible, but it will be of a **complementary** nature to the new mechanism: this will be used for dealing with large-scale fraudsters, those who undertake piracy for personal enrichment or those who develop techniques aimed at enabling piracy.

3. An attack on basic freedoms

On the contrary, the bill aims to **restore the currently broken balance between two series of basic rights**, which must necessarily be reconciled: copyright and the moral right of the artists over their works on the one hand and the right of internet users to have their private life respected on the other hand.

This balance between the rights and freedoms of everyone is at the very heart of the Declaration of Rights of Man and the Citizen of 1789 and notably article 4 of this: “Liberty consists in the freedom to do everything which injures no one else : hence the exercise of the natural rights of each man has no limits except those which assure to the other members of the society the enjoyment of the same rights.”

The need for such a balance between the artists' rights and the respect for the private life of the internet users has recently been emphasised at the European level by the Court of Justice of the European Communities, in a judgement of January 2008 known as *Promusicae*.

Furthermore, **the temporary suspension of internet access** does not in itself infringe any basic freedom: this is a measure **already commonly ordered** by the judge.

Finally, the infringement of the internet users' private lives through the fight against piracy does not raise any constitutional obstacle nor any problem at the European level as it comes both with **multiple guarantees** and is in proportion with the aims of a constitutional status which are being sought:

- The mechanism will be implemented by an independent administrative authority which alone will be able to receive personal data about the subscriber, from the internet service providers, – name and contact details – strictly necessary for the sending of warning messages. This High Authority, which is an intermediary between the two opposing parties, highlights the originality of the "French approach", which better protects private life than measures taken in other countries where the internet users are directly confronted with the copyright holders or the internet service providers.
- Central to this High Authority is a commission offering all the guarantees of impartiality and independence and which will deal with the cases: it will be composed exclusively of senior judges and will use the services of civil servants whose lack of links with the economic interests at stake will have been checked during enquiries carried out prior to their recruitment.
- The situation in which **the mechanism is entrusted to an independent administrative authority and not to a judge does not come up against any legal obstacle**. The Constitutional council has confirmed, several times, the possibility of a non-judicial authority dealing with personal data, provided that the procedure followed is within a framework set out by the lawmakers and that it seeks to ensure the respect of other constitutional requirements – which is precisely the case here. The Constitutional council has, for example, considered that the improvement in the quality of health care and the reduction in the financial imbalance of the health insurance system justified the setting up of the personal medical file, directly implemented by a government administration.
- The bill does not allow **the gathering of any new information about internet users**. All the required data for implementing the prevention mechanism managed by the High Authority are those which are already used by the artists and cultural businesses for taking legal action. This gathering of information is done according to methods authorised by the National Commission for data processing and freedoms. Simply the judge will no longer be the only possible recipient of observations thus made: the High Authority will also be competent to use them in order to implement the prevention mechanism created by the law.

In any event, the Council of State and the Constitutional council would not fail to guard against or censure any infringement of freedoms committed by the Government or by the lawmakers. The Council of State has just reached a favourable decision to the bill of 12th June last.

4. The project is “contrary to Europe”

The position taken by the European Parliament on 10th 2008 against the suspension of internet access is evidently ill founded. The “Bono amendment” vote was won by a very narrow margin (314 votes against 297) and heterogeneous, regarding a report on the cultural industries with no legal force. Especially, the discussion prior to its adoption show that the members of **the European parliament were not truly informed about the French mechanism**, rightly so: the bill had not yet been finalised nor even registered with the Council of State. In this context, the author of the amendment advanced three arguments: the “criminalisation of internet users”, the “widespread surveillance of the

networks” and the infringement of freedoms: on these three subjects refer to the development of points 1,2 and 3 above.

Moreover, the European Parliament **meanwhile took the opposite view** to the motion of 10th April last since the Culture commission which examined, last 2nd June, two amendments to the "Telecom Package" the tenor of which was identical, rejected them by a very wide majority.

Conversely, the “French approach” has aroused **strong interest from several Member states**. An initial discussion, organised last 21st May during the European Union Council in its "Culture and Audio-visual" configuration resulted in many very favourable reactions being gathered. For its part, the Commission presented a communication on this subject on 3rd January 2008 which it plans to follow up with a recommendation to the Member states.

5. “Widespread filtering of the networks”

The bill does not provide for anything of the sort. The possible dissemination of filtering techniques must be subject, under the terms of the Elysée agreements of 23rd November 2007, to a trial period made in good faith over two years, between those involved in Culture and those in the Internet. There is no place therefore for the public authorities to intervene on this point, provided the parties respect this commitment.

In the “Creation and Internet” bill, only **the measures that a judge can already take** are broached, in a one-off way, on a case by case basis, to stop or guard against a recurrence of the harm caused to literary or artistic copyright by an on line communication service. These measures, set out in point 4 of article L. 332-1 of the intellectual property code can be in the form of **a withdrawal or suspension of the protected work, or filtering access to the communication service**. The Elysée agreement sets out the principle of the transfer, to the High Authority, of the competence for taking these measures.

However, it emerged that the sought-after objective, namely, enabling the necessary decisions to be taken quickly and efficiently – could be reached by being limited to improving the procedure provided for before a judge. This is what the bill does, by replacing the current set-up – injunctive relief, i.e. a decision made without proper hearing of both parties, accompanied by the obligation to bring the case before the court in a short time – by **a procedure in the form of applications for interim measures, fast but with a hearing of both parties**. These provisions will be supplemented by the decrees which are imminent, reforming the distribution of courts in France which will allow disputes over literary and artistic copyright to be concentrated and dealt with by a limited number of specialised courts.

Bidrag fra New Zealand

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Camilla Crone Jensen [cajens@um.dk]

Sendt: 22. oktober 2008 03:59

Til: EUK; Maj Vestergaard Jensen; Line Munk Skjødt; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller (EUK); Udenrigsministeriet

Cc: Tokyo; Susanne Shine; Katja Majbom Goodhew; Siva Jamal Aziz; Sydney; Auckland; Camilla Crone Jensen; Morten Dünweber (Canberra)

Emne: Tiltag til at forhindre ulovlig fildeling - New Zealand (svar på instruktion)

Ambassaden Canberra, 22. oktober 2008
Ref. EUK-instruktion af 29. september 2008

Lovgivningsmæssige tiltag

Lovgivning i forhold til copyright er i New Zealand reguleret af *Copyright Act 1994*. Ifølge new zealandsk lov er kopiering af et værk (hvad enten der er tale om litteratur, film, lydfiler, billeder etc.) kun tilladt, såfremt kopien er lavet fra en retmæssig kopi, dvs. med tilladelse fra ejeren af værket (fx ved køb af musik fra autoriserede forhandlere såsom iTunes), og såfremt kopien kun bruges til privatpersonens eget brug. Dette betyder, at uretmæssig distribuering såsom fildeling på internettet dermed også er ulovligt.

Som følge af den teknologiske udvikling har man i år valgt at opdatere lovgivningen og har derfor vedtaget lovændringen *Copyright (New technologies) Amendment Act 2008*. Lovændringen vil træde i kraft den 31. oktober d.å., dog vil sektion 92A, som omhandler internetudbydernes forpligtigelse til at lukke brugernes internetforbindelser, når der konstateres gentagne ulovligheder, først træde i kraft den 28. februar 2009. Årsagen til forsinkelsen skyldes, at man ønsker at give ophavsretsindehavere og internetudbydere tid til at nå til enighed om, hvordan lovgivningen bedst muligt kan implementeres.

Lovændringen betyder, at det nu tydeligt vil fremgå i lovgivningen, at denne også dækker digitale medier, og er opdateret med hensyn til de undtagelser, der findes for digital kopiering for eksempelvis biblioteker og uddannelsesinstitutioner. Den nye lovgivning giver desuden øget mulighed for ophavsretsindehavere at benytte sig af *Technological Protection Measures (TPMs)* samt specificerer reglerne for ændring af format på lydfiler til eget brug.

Et særligt tilføjet afsnit i lovændringen omhandler internetudbydernes ansvar. Under sektion 92 er beskrevet, i hvilket omfang internetudbydere kan stilles til ansvar for brud på copyright. Den nye vedtægt specificerer grænserne for internetudbydernes ansvar under følgende omstændigheder:

1. Hvis en person bryder copyright ved at bruge en internetservice, tilbudt af en internetudbyder, kan internetudbyderen ikke stilles til ansvar.
2. I forbindelse med at pågribe og oplagre ulovligt materiale, hvor internetudbyderen ikke ved eller har grund til at vide, at materialet er ulovligt, og indenfor en rimelig tid efter at have opnået denne viden sletter eller blokerer adgang til materialet, kan internetudbyderen ikke stilles til ansvar.

I punkt 92A er det endvidere specificeret, at en internetudbyder nu skal have en politik (*policy*) for lukning af internetforbindelser, hvor der er foretaget gentagne ulovligheder (dette punkt træder som nævnt først i kraft den 28. februar 2009). Dette punkt er specifikt inkluderet for at komme ulovlig fildeling til livs og giver mulighed for konkrete tiltag over for personer, der gentagne gange overtræder copyrightloven.

Straffen for overtrædelse af copyrightloven er angivet under sektion 131 i the *Copyright Act 1994*. Overtrædelse kan give op til 5 års fængsel eller bøde på op til NZ\$ 10.000 for hver uretmæssig kopi (men kan dog ikke overstige NZ\$ 150.000). Der kan også blive tale om erstatningsansvar i tilfælde, hvor lovovertrædelsen har indebåret en gevinst for lovovertræderen.

Frivillige aftaler mellem internetserviceudbydere og ophavsretsindhavere

Efter samtale med 'Intellectual Property Office of New Zealand' (IPONZ) har ambassaden fået oplyst, at der på nuværende tidspunkt ikke findes sådanne frivillige aftaler.

Omstændigheder, der muliggør lukning af en internetforbindelse

Hvis der konstateres gentagne ulovligheder, er internetudbyderen forpligtiget til at lukke brugerens internetforbindelse (træder som tidligere nævnt først i kraft den 28. februar 2009). Ved gentagne ulovligheder forstås: når en person gentagne gange bryder copyright ved at bruge en eller flere af internetudbyderens internettjenester til at udføre en handling, som ikke er godkendt af copyrightindehaveren.

Retspraksis

IPONZ oplyser, at eftersom lovændringen ikke er trådt i kraft endnu, foreligger der så vidt vides ingen retspraksis på spørgsmålet om lukning af internetforbindelse på grund af ulovlig fildeling. Man er heller ikke bekendt med retspraksis på spørgsmålet om blokering af ulovlig fildeling.

For at se den officielle pressemeddelelse fra den new zealandske regering ang. vedtagelsen af den nye lovændring klik her:

<http://www.beehive.govt.nz/release/copyright+new+technologies+amendment+comes+force>

For at se ændringen til loven i sin fulde længde klik her:

<http://www.legislation.govt.nz/act/public/2008/0027/latest/DLM1122502.html>

For at se selve *Copyright Act 1994* i sin fulde længde klik her:

http://www.legislation.govt.nz/act/public/1994/0143/latest/DLM345634.html?search=ts_act_copyright&sr=1

Ambassaden Canberra/ Camilla Crone Jensen og Morten Dünweber

Bidrag fra Belgien

1. What are the existing legal possibilities/provisions to prevent and terminate illicit file sharing online?

a) Applicable legislation

The applicable laws are the following:

- Law of the 30th of June 1994 on copyright and neighbouring rights, modified by
 - o the law of the 3rd of April 1995,
 - o the law of the 31st of August 1998,
 - o the law of the 22nd of May 2005,
 - o the law of the 4th of December 2006, and
 - o the laws of the 9th, 10th and 15th of May 2007, hereinafter called "Belgian copyrightlaw";
- Law of the 30th of June 1994 transposing to Belgian Law the European Directive of May 14, 1991 on the Legal Protection of Computer Programs, modified by
 - o the laws of the 9th, 10th and 15th of May 2007, hereinafter called "Belgian softwarelaw";
- Law of the 11th of March 2003 on certain legal aspects of the services in the information society, modified by
 - o the law of the 9th of July 2004,
 - o the law of the 20th of July 2005, hereinafter called "Belgian law on the services in the information society"
- Law of the 15th of May 2007 concerning the punishment of counterfeit and piracy of intellectual property rights, hereinafter called "Belgian law concerning the punishment of counterfeit and piracy".
- Criminal Code

b) The concerned provisions

i) Exclusive rights

- art. 1 of the Belgian copyrightlaw: copyrights
- art. 35 of the Belgian copyrightlaw : neighbouring rights of the performers

- art. 39 of the Belgian copyrightlaw : neighbouring rights of the producers of phonograms and first fixations of films
- art. 44 of the Belgian copyrightlaw : neighbouring rights of the broadcasting organizations
- art. 5 of the Belgian softwarelaw : special copyrights of the authors of computer programs

ii) Exceptions/limitations to the exclusive rights

(art. art. 22, § 1, 3° and 5° and art. 46, 3° and 4° of the Belgian copyrightlaw)

"Once a work has been lawfully published, its author may not prohibit:
- free and private execution within the family circle or school activities;
- reproductions made within the family circle and exclusively intended for that circle"

This provision ("Once a work has been lawfully published") leads to disputes in the legal doctrine to know whether the **downloading of infringing files by** the final user constitutes a copyright infringement or not.

But it is undisputed that the final user infringes the copyright by making available the copy obtained.

iii) Technical protection measures

(art. 79 bis of the Belgian copyrightlaw)

- prohibition and criminal punishment of any circumvention of technical protection measures;
- prohibition and criminal punishment of the creation or sale of any device or service intended to defeat technical protection measures.

iv) Criminal offence

- art. 80 of the Belgian copyrightlaw requires a malicious or fraudulent intention; this article can be applied when music and movies are downloaded or uploaded illegally, without the prior consent of the rightsholder;
- art. 10 of the the Belgian softwarelaw : Infringement of copyright of a computer program shall be punishable in accordance with the copyrightlaw; this article can be applied when computer programs and videogames are downloaded or uploaded illegally, without the prior consent of the rightsholder;
- art. 8 and 9 of the Belgian law concerning the punishment of counterfeit and piracy : a criminal offence for the infringement of a trademark requires a malicious or fraudulent

intention; this article can be applied when the inlays of CD's and DVD's packages have the trademark of another manufacturer;

- article 191 of the Criminal Code : criminal offence of a trademark; this article can be applied when the inlays of CD's and DVD's packages have the trademark of another manufacturer.

v) Obligation of Service providers

(art. 21 of the Belgian law on the services in the information society)
(Avis n° 44/2001 du 12 novembre 2001 concernant la comptabilité de la recherché d'infractions au droit d'auteur commises sur internet avec les dispositions juridiques protégeant les données à caractère personnel et les télécommunications)

- the judicial authorities can in a specific case impose a temporary surveillance obligation on the service providers;
- the service providers must promptly inform the authorities about supposed illegal activities/information;
- on the request of the competent judicial and administrative authorities, the service providers must communicate any useful information in relation to supposed infringements.

The Belgian privacy-commission stated in her advise of the 12th of November 2001 that ISP's can only give data of her subscribers, with a personal character, to third persons, as part of a judicial procedure. As a consequence the rightsholders or their societies may not obtain this information directly from the ISP, but only through the competent administrative and judicial authorities.

vi) Liability of the ISP's

(art. 18, 19 and 20 of the Belgian law on the services in the information society)

Cfr. Directive 2000/31/EC

vii) Termination of infringement

(art. 87 of the Belgian copyrightlaw)

Rightsholders can claim in court the termination of any infringement of their rights.

An order to termination can also be pronounced against intermediaries whose services are used by third persons to infringe

copyrights or neighbouring rights. (art. 8.3 of the Information society Directive 2001/29/EC)

2. Are any such legal possibilities/provisions underway?

a) Belgian law concerning the punishment of counterfeit and piracy

Due to the Belgian laws concerning the punishment of counterfeit and piracy, agents of the Federal Ministry of Economical affairs can trace piracy and record it.

After the promulgation of the necessary Royal decrees these agents will be able to propose a settlement to the counterfeiter, which will extinguish the criminal prosecutions, as long as the injured party renounces to his rights.

b) Action plan against fiscal and social fraud

This plan of the Belgian government has a project called "Fight against counterfeit on the internet". The concrete measures of the action are not decided yet.

3. Are there any voluntary agreements in existence between Internet Service providers (ISP's) and right holders to confront and terminate illicit file sharing online?

In July 2005 the Belgian Association of internetproviders (ISPA) and the music industry have signed a protocol agreement to fight against the illegal distribution of music on the internet through discussiongroups.

By virtue of this agreement IFPI can ask to an accessprovider to block the access to a discussiongroup with an important amount of illegal music files or links thereto.

4. Are any such voluntary agreements underway?

Recently the Belgian entertainment association (BEA), representing the Belgian video-, music- and gamesindustry has asked the Belgian Association of internetproviders (ISPA) to conclude a similar agreement for the making available on internet of illegal content.

5. Under which circumstances, if any, is it after your national rules possible to terminate an Internet-access due to criminal activities?

There has to be a court order.

6. Do you have any national caselaw dealing with the termination of an internet access due to illicit filesharing?

Not to our knowledge.

7. Do you have any national caselaw dealing with blocking illicit filesharing?

Court of 1st instance of Brussels, 29th of June 2007 (SABAM / Scarlet, now called Tiscali)

The Court ordered the internet access provider Scarlet to cease infringements of copyright by making it impossible for its customers to transmit copyright infringing material through peer-to-peer software.

An appeal has been filed against this judgement.

Court of 1st instance of Brussels, 14th of January 2008

Closing of the website www.downloadgratisfilms.be where links towards illegal content on other servers could be found.

Court of 1st instance of Antwerp, 5th of October 2006 (IFPI-SABAM/ VZW Seniorennet vrienden)

The website www.seniorennet.be had a mail group where people could post messages and also attachments that could consist of musical files.

The website had to take the necessary measures to stop the infringements of copyrights and neighbouring rights.

Bidrag fra USA

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Christian Stenberg [chrste@um.dk]

Sendt: 26. september 2008 04:15

Til: euk@um.dk; Maj Vestergaard Jensen; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller; um@um.dk

Cc: Christian Stenberg

Emne: Amb. Washington: Erfaringer med bekæmpelse af ulovlig fildeling i USA

Sammenfatning:

- Overtrædelser af ophavsrettigheder forfølges i USA hovedsagligt gennem to mekanismer: civile søgsmål, som udgør 95 procent af sagerne, og føderale anklager, der udgør de resterende fem procent.
- Ingen aktuelle overvejelser i USA om at indføre mulighed for at afskære adgangen til Internettet for personer, der har foretaget ulovlig fildeling.
- Department of Justice er betænkelig ved en sådan ordning, da den vurderes at være ineffektiv og desuden formentlig udgør et for vidtgående indgreb i individers rettigheder.
- Indehavere af ophavsrettigheder kan dog gennem en såkaldt "notice and take down" procedure anmode Internetudbydere fjerne beskyttet materiale fra Internettet.
- Endvidere søger man at bekæmpe ulovlig fildeling gennem informationskampagner, inddragelse af andre private aktører (fx kreditkortinstitutioner) og ved en indsats rettet mod de videregående uddannelser. Endelig har man set på demonstrationer, hvor deling af beskyttede filer blokeres ved scanning efter filers digitale "fingeraftryk".

Ref: Intruktion fra EUK af 3. september 2008

Uddybende

Som hovedregel forfølges lovovertrædelser i USA af de enkelte stater, medmindre der er tale om brud på føderal landsdækkende lovgivning eller lovovertrædelser har grænseoverskridende karakter (dvs. er forløbet på tværs af statsgrænser). I USA er cybercrime herunder krænkelse af ophavsrettigheder og ulovlig fildeling et eksklusivt føderalt anliggende, der hører under Department of Justices afdeling for Computer Crime and Intellectual Property. Ambassaden har talt med Senior Prosecutor, Jason Gull, i afdelingen for Computer Crime and Intellectual Property om amerikanske erfaringer med bekæmpelse af ulovlig fildeling.

Retsforfølgelse af overtrædelse af ophavsrettigheder

Overtrædelser af copyright infringement og ulovlig fildeling forfølges hovedsagligt gennem to mekanismer: (1) civile søgsmål og (2) føderal retsforfølgelse (for overtrædelse af strafferetten). Af de sager, der retsforfølges, er 95 procent private søgsmål og fem procent føderale sager.

Fra Department of Justices side gør man store bestræbelser på, at ramme den rette balance mellem andelen af civile og føderale sager. Hvis der er for få civile sager, lægger det for stor en byrde på det føderale niveau, hvilket man ikke har tilstrækkeligt ressourcer til. Hvis man på den anden side har for få føderale sager, og i for høj grad er afhængig af civile søgsmål, kan der mangle en bagstopper.

- Civile søgsmål

Ulovlig fildeling vil oftest være en lovovertrædelse i form af en krænkelse af en indehavers ophavsrettigheder. Overtrædelse af ophavsrettigheder kan altid forfølges via et civil søgsmål. Indehaveren kan da søge om skadeserstatning og skal i den forbindelse bevise størrelsen af tabet.

Der kan alternativt søges om "statutory damages" på op til 30.000 pr. "produkt", hvor ophavsrettigheder er blevet overtrådt. "Statutory damages" har til formål at afskrække og

kan derfor siges at have en form for bødefunktion. I de fleste tilfælde indgås forlig, inden retssagen indledes. Det er retten, der bestemmer størrelsen af "statutory damages", og fastsættelsen heraf vil ofte afhænge af værdien af overtrædelsen, hvorvidt overtræderne har gjort det med henblik på økonomisk indtjening, og om personen tidligere har gjort sig skyldig i samme handling. Der havde været sager, hvor der er blevet idømt bøder på over 50.000 USD.

Hvis en person kendes skyldig for ulovlig fildeling, vil retten ofte beordre hjemmesiden eller serveren lukket ned.

- Føderale strafferetlige sager

Sidste år førte man fra føderal side 400 sager, hvilket man gør opmærksom på, er begrænset sammenlignet med de 6000 sager, som Thailand forfulgte årligt. Department of Justice har begrænsede ressourcer, og man vil kun forfølge sager af mere principiel karakter, eller hvor overtrædelsen har ført til et stort værditab. Endvidere kan en straffesag kun køres i større sager, hvor der er tale om mere end ti kopier til en værdi af over 2500 USD over en periode på et halvt år.

Man har endnu ikke forfulgt klassiske peer-to-peer sager. De fleste sager har været såkaldte "dark net" sager, hvor fildeling er sket på lukkede netværk, og hvor fildelingen har haft en stor værdi. Hertil kommer en række vanskeligheder ved at efterforske sagerne og løfte bevisbyrden. For at vinde en sag er det nemlig nødvendigt, at man skal registrere overtrædelsen i real time, hvilket kræver, at man forinden har fået en tilladelse fra retten til at overvåge forbindelsen. Endvidere er bevisbyrden svær at løfte, idet der kan være store problemer med at bevise, hvilken person, der har begået lovovertrædelsen. Man kan let identificere en IP-adresse, men det var ofte svært at koble en bestemt person til den pågældende IP-adresse.

Vurderingen af, hvorvidt man skal indlede en føderal sag, bygger på følgende forhold:

- hvorvidt sagen er egnet til et civilt søgsmål,
- værdien af fildelingen - der behøver ikke være tale om en indtjening, men overtrædelsen skal være af stort omfang,
- hvorvidt overtræderen har haft til hensigt at foretage noget ulovligt eller har været bevidst om, at man foretog sig noget ulovligt,
- hvorvidt overtrædelsen har indvirkning på offentlig sundhed og sikkerhed
- hvorvidt der er organiseret kriminalitet involveret,

Overvejelser om afskæring af internetforbindelse ifm. Ulovlig fildeling

Overvejelser om at afskære internetforbindelser i forbindelse med konstatering af ulovlig fildeling på Internettet er ikke aktuelle for tiden i Department of Justice. Der er dog i dag mulighed for som et led i efterforskningen at beslaglægge eller lukke servere, hvorfra ulovlig fildeling vurderes at finde sted. Lukning af internetforbindelsen kan dog være et resultat af retssagen.

Der havde for tyve år siden været et tilfælde, hvor en person, der var kendt skyldig i IT-kriminalitet, fik forbud mod at anvende en hjemmecomputer. Department of Justice er af den opfattelse, at det ikke længere er farbart, da adgang til en computer – og i dag efterhånden også Internettet – generelt næsten opfattes som en slags rettighed, som man ikke kan fratage personer. Endvidere er man betænkelig ved at gennemføre sådanne indgreb administrativt. Det er som regel kun domstolene, der har kompetence til at foretage handling af den karakter.

Det er endvidere komplicerende, at der ofte var mange brugere af den samme internetforbindelse, fx familier eller kontorer, ligesom der var mange mulige kilder, hvorfra man kunne komme på Internettet. Nu hvor der i nogle byer etableres åbne netværk, som alle kan koble på, vil det være meget svært effektivt at afskære personers adgang til Internettet.

"Notice and take down"

Digital Millennium Copy Act fra 1998 indeholder et såkaldt mulighed for "notice and take down". I medfør af denne kan en ophavsretsindehaver, såfremt de observerer en overtrædelse heraf på Internettet, sende en anmodning til internetudbyderen om, at produktet fjernes fra serveren og gøres utilgængeligt. Internetudbyderen er ikke retligt forpligtet til at fjerne materialet, men hvis

Internetudbyderen fjerner materialet, kan de ikke sagsøges for at bidrage til den ulovlige fildeling ("contributory infringement"), hvilket de ellers i modsat fald risikerer. Dermed har internetudbydere et meget stærkt incitament til at fjerne materialet.

Afsendelsen af anmodning er ikke en særlig omfattende eller krævende procedure. Ophavsretsindehaveren skal blot kunne dokumentere at indehave rettighederne. NBC sender eksempelvis dagligt op til flere tusinde faxer til internetudbydere for at få fjernet filmklip fra Internettet fx på Youtube.

Andre måder at bekæmpe eller forebygge ulovlig fildeling på

Department of Justice undersøger og forfølger dog forskellige andre måder at bekæmpe ulovlig fildeling på.

Generelt finder man fra Department of Justices side, at det vigtigt at forsøge at ændre befolkningens opfattelse af ulovlig fildeling. Befolkningen skal forestå de overordnede fordele, der er ved ophavsrettighedsprincippet, og hvordan det er et essentielt princip for at sikre generering af ny musik, film og underholdning. Endvidere skal befolkningen være opmærksom på den risiko, der er ved ulovlig fildeling, dels i form af hacking og virus, men også risikoen for civile søgsmål.

For at undgå ulovlig fildeling er det endvidere vigtigt, at der opfordres til, at der etableres lovlige alternativer. Itunes og andre internetbaserede musiktjenester havde været essentielle for at kunne reducere den ulovlige fildeling på eksempelvis Napster.

Endvidere er det vigtigt at inddrage ældre private aktører i kampen mod ulovlig fildeling, herunder eksempelvis kreditkortvirksomheder. Da der på et tidspunkt dukkede en række russiske udbydere af online tjenester op grundet huller i den russiske lovgivning, blev disse først lukket, da VISA og Mastercard blokerede for betalinger til hjemmesiden.

Et yderligere indsatsområde i USA er de videregående uddannelser. Undersøgelser har vist, at langt størstedelen af ulovlig fildeling finder sted på videregående uddannelser og udføres af unge studerende. En undersøgelse foretaget af Cornell University har vist, at halvdelen af universitets båndbredde blev anvendt til ulovlig fildeling. Kongressen har netop vedtaget en uddannelseslovgivning (som dog endnu ikke er underskrevet af præsidenten og derfor endnu ikke er trådt i kraft), hvor universiteter som betingelse for modtagelse af føderale tilskud er forpligtet til at udarbejde en plan for bekæmpelse af ulovlig fildeling. En sådan plan kunne eksempelvis bestå i en skriftlig politik på området, som omdeles til de studerende. Der er en grænse for, hvor meget universiteter kan foretage, da der er begrænsninger for, hvor meget universiteterne må overvåge de studerende. Nogle universiteter har indgået aftaler med pladeselskaber om, at alle studerende på universitet har lov til gratis at downloade musik fra visse lovlige internettjenester.

Department of Justice har endvidere undersøgt mulighederne for at bekæmpe ulovlig fildeling gennem "digitale audiovisuelle fingeraftryk", hvor det på baggrund af filers data profil forsøges at matche disse med produkter, hvor ophavsretten er beskyttet. Det er formålet med disse systemer, at de automatisk ville kunne blokere de filer, hvor ophavsretten krænkes. Department of Justice havde set nogle imponerende demonstrationsprojekter, men man var dog meget skeptisk om, hvorvidt det vil kunne lykkes at indføre et sådant system i praksis. For det første ville det være nemt at omgå systemet, fx via kryptering af filerne. For det andet var der stor risiko for, at systemerne blokerede filer, som ikke skulle blokeres, fx filer der kunne ligne det beskyttede værk, coversange, mindre klip fra beskyttede værker (fx baggrundsmusik i film). I forlængelse heraf skal systemet være i stand til at undgå at blokere lovlig filudveksling, som fx Itunes. Department of Justices største bekymring vedrørte dog den krænkelser af privatlivet, som en sådan monitorering ville indebære. Systemet ville give associationer til wiretapping, som er politisk kontroversielt i USA. Systemet ville faktisk fungere på samme måde som monitoreringen af Internettet i Kina – det var blot nogle andre ting man scannede efter.

Ambassaden Washington / Christian Stenberg

Bidrag fra Tyskland

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Yvonne Davidis [yvodav@um.dk]

Sendt: 25. september 2008 17:02

Til: Udenrigsministeriet

Cc: EUK; Maj Vestergaard Jensen; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller (EUK); Carsten Søndergaard; Kim Vinthen; Lars Bjørn Holbøll; Tue Krarup-Pedersen; Christina Hjorth Korup; Stig Tackmann; Yvonne Davidis

Emne: BERLIN: Svar på INSTRUKTION - UM/EUK: Indberetninger om tiltag til at forhindre ulovlig fildeling

Berlin: Tiltag for at forhindre ulovlig fildeling

J.nr.400.U.4-5.

Lovgivningsmæssige tiltag

Bekæmpelse af ulovlig fildeling i Tyskland baserer sig på den pr. 1. september 2008 i krafttrådte nye lov om intellektuel ejendomsret, som implementerer EU-direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Lovens formål er at forenkle kampen mod produktpirateri og gøre det lettere for rettighedsindehaveren at gøre sine rettigheder gældende.

Konsekvenserne af den nye lov

Med den nye lovgivning har rettighedsindehaveren i forbindelse med et civilretligt søgsmål og under bestemte omstændigheder mulighed for at kræve oplysninger om rettighedskrænkeren fra internetudbyderen. Forudsætningen herfor er, at ophavsretskrænkelser er begået i erhvervsmæssige omfang, og at rettighedsindehaveren opnår en forudgående dommerkendelse. Konstateres det, at filer deles erhvervsmæssig, kan rettighedsindehaveren i det civilretlige søgsmål kræve ophør af fildeling og/eller skadeserstatning.

Opdages det, at fildeling - efter en dom om, at den skal ophøre - stadig finder sted, kan rettighedsindehaveren anmode om, at rettighedskrænkeren pålægges en bøde mellem 5.000 og 250.000 euro. I særligt grove tilfælde kan der blive tale om fængsel.

Baggrund

Inden den nye lov trådte i kraft kunne internetudbyderen alene pålægges at udlevere oplysninger om en mulig ophavsrettighedskrænker gennem anlæggelse af en straffesag. Dette betød, at rettighedsindehaveren først blev nødt til at anmelde det strafmæssige forhold og var afhængig af, at statsadvokaturen tog sagen op.

Frivillige aftaler mellem internetserviceudbydere og ophavsretsindehavere

Der eksisterer ikke frivillige aftaler mellem internetserviceudbydere og ophavsretsindehavere. Sådanne aftaler kunne let komme i modstrid med den tyske databeskyttelseslov. Af samme årsager er ifølge forbundsjustitsministeriet ingen frivillige aftaler undervejs.

Omstændigheder, der muliggør lukning af en internetforbindelse

Der eksisterer ingen lovgivningsmæssige muligheder for at lukke en internetforbindelse. Dog bemærkes, at en computer i forbindelse med en straffesag kan blive konfiskeret.

Nationale domspraksis

Forbundsjustitsministeriet er ikke bekendt med domstolssager hvor spørgsmålet om lukning af internetforbindelse pga. ulovlig fildeling eller blokering af ulovlig fildeling har været behandlet.

Ambassaden har talt med Herrn Nielsen, Forbundsjustitsministeriet, afdeling for ophavsret.

Ambassaden Berlin/ Lars Bjørn Holbøll og Yvonne Davidis

Bidrag fra Norge

1. What are the existing legal possibilities/provisions to prevent and terminate illicit file sharing online?

Ulovlig fildeling er forbudt etter åndsverkloven § 2, jf. § 1, og kan straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder, jf. § 54 første ledd litra a). Er overtredelsen forsettlig, og foreligger det særlig skjerpene forhold, er straffen bøter eller fengsel inntil tre år, jf. § 54 fjerde ledd. Medvirkning straffes på samme måte, jf. § 54 tredje ledd. Forsøk på forsettlig overtredelse kan straffes likt med den fullbyrdete overtredelse, jf. § 54 femte ledd. I tillegg kan skade som voldes ved ulovlig fildeling kreves erstattet etter alminnelige erstatningsregler, jf. § 55 første ledd.

Ved endringer i åndsverkloven i 2005 ble det også klargjort at ulovlig nedlasting er forbudt, jf. § 12 fjerde ledd. Ulovlig nedlasting er straffbart og erstatningsbetingende på samme måte som nevnt ovenfor. Skyldkravet er forsett, jf. § 54 andre ledd. Om begrunnelsen for lovendringen, se Ot.prp. nr. 46 (2004-2005) s. 30-35, bl.a. på s. 33: "*Hensikten med bestemmelsen er å avklare rettstilstanden og dessuten legge bedre til rette for rettslig forfølgning av brukere som kopierer i utstrakt grad og medvirkere som på ulikt vis bidrar til den omfattende ulovlige distribusjon av innhold som særlig skjer over nettverk.*"

2. Are any such legal possibilities / provisions underway?

Åndsverkloven skal i tiden som kommer revideres. Selv om dette først og fremst er for å gjennomgå språk og struktur for å få en mer helhetlig og oversiktlig lov, vil det også være naturlig å se på enkelte materielle spørsmål, herunder hva som kan gjøres for å begrense den ulovlige fildelingens enorme omfang.

3. Are there any voluntary agreements in existence between Internet Service Providers (ISP's) and right holders to confront and terminate illicit file sharing online?

Det er for tiden samtaler mellom rettighetshavere og ISP'er for å se på mulige løsninger. Så vidt vi vet har man ikke kommet frem til noe konkret ennå.

4. Are any such voluntary agreements underway?

Se spørsmål 3.

5. Under which circumstances, if any, is it after your national rules possible to terminate an Internet-access due to criminal activities¹?

Det er departementets oppfatning at rettighetshavere, beroende på de nærmere omstendigheter, kan kreve midlertidig forføyning overfor en ISP med grunnlag i ISPens medvirkning til sine abonnenters krenkelser, jf. tvisteloven § 32-1 tredje ledd. Om f.eks. en ISP mottar påstand eller opplysning fra rettighetshaver om en brukers gjentatte og vedvarende krenkelser, mener vi det kan gi grunnlag for midlertidig forføyning – om krenkelsene ikke opphører. Resultatet av slik forføyning kan i ytterste konsekvens bli at abonnementet må sies opp. Det er imidlertid opp til domstolene å prøve en evt. slik sak.

¹ Svarer begrenser seg til å omtale opphavsrettslige forhold.

6. Do you have any national caselaw dealing with the termination of an internet access due to illicit filesharing?

Nei.

7. Do you have any national caselaw dealing with blocking illicit filesharing?

Nei.

Bidrag fra Storbritannien

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Sidsel Honoré [sidhon@um.dk]

Sendt: 24. september 2008 15:17

Til: EUK; Kulturministeriet; LONAMBU, Archive

Cc: UP; Maj Vestergaard Jensen; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller (EUK); Catherine Hall Utenthal; Birger Riis-Jørgensen; Michael Borg-Hansen; Christian Thorning; Niels Heltberg; Eva Leisner; Lars Christiansen; Anne Sofie Mørk Puggaard; EU LANDENE; Washington; Udenrigsministeriet

Emne: London: Britiske tiltag til at forhindre ulovlig fildeling

Ambassaden London 24. september 2008

J.nr. 67.STB.1-1.

Britiske tiltag til at forhindre ulovlig fildeling

Ref.: EUK-instruktion af 3. september 2008

UK har for nylig igangsat en høring om mulige reguleringsmetoder mhp. at forhindre ulovlig fildeling. Samtidig har industrien underskrevet en frivillig aftale (Memorandum of Understanding/MoU) på området mhp. sammen med repræsentanter for rettighedshaverne og regeringen at fremme uddannelse af brugerne, lovlige alternativer og et selvregulerende miljø. Endvidere har man iværksat en prøveperiode, hvor skriftlige advarsler sendes til internetbrugere, der krænker ophavsretten.

UK anerkender et stort behov for at forhindre ulovlig fildeling, men holdningen er at der næppe eksisterer en universel løsning på problemet.

Den britiske regering har 24. juli d.å. iværksat en høringsproces mhp. at fastlægge mulige reguleringer på området omkring ulovlig fildeling. Grundlæggende er den britiske holdning, at en samarbejdsløsning mellem regeringen, industrien og ophavsrettighedsindehaverne er at foretrække, idet en sådan ikke vil være konkurrenceforvridende, er fair for alle parter – særligt borgerne, og i øvrigt betragtes som den mest effektive tilgang.

I forbindelse med fremlæggelsen af høringsdokumentet (se vedlagte) har de seks største internetudbydere, ophavsrettighedsindehaverne og regeringen underskrevet en frivillig aftale (Memorandum of Understanding/MoU – se annex D i høringsdokumentet) med henblik på at håndtere ulovlig fildeling af kreativt online-indhold. Følgende principper vil danne grundlag for samarbejdet:

- a. Opmærksomheden omkring ulovlig fildeling skal øges gennem uddannelse af brugerne.
- b. Lovligt materiale skal gøres disponibelt online i en række tilgængelige formater.

- c. Der skal skabes et selvregulerende miljø med fokus på information til internetudbydernes brugere iht. brud på ophavsrettighederne som resultat fildeling.

Parterne vil ud fra dette grundlag samarbejde om udvikling af kutyme og regler, understøttet af en lovfæstet pligt for internetudbydere om at have en effektiv politik på området, med henblik på at håndtere problemerne med ulovlig fildeling. Endvidere vil man i en tre måneders prøvetid forsøge at underrette de enkelte brugere skriftligt om deres overtrædelse, samt hvilke lovlige alternativer der eksisterer i denne sammenhæng. Det understreges, at der af hensyn til borgernes retssikkerhed ikke er tale om en overvågning af individuelle webaktiviteter. Derimod vil det være rettighedsindehaverne der, når et brud på ophavsretten observeres, identificerer den pågældende IP-adresse, hvorefter internetudbyderen kontaktes mhp. at fastslå brugerens identitet. I tilfælde af gentagne overtrædelser undersøges ligeledes mulighederne for at håndtere dette. Samarbejdet vil afslutningsvis fokusere på udviklingen og gennemførelsen af en erhvervsledet oplysningskampagne, hvor Ofcom (konkurrencemyndigheden) vil agere facilitator. Den britiske regering deltager som observatør i arbejdsgrupperne.

Selvom den samregulerende/frivillige metode foretrækkes, er der i ovennævnte høringsdokument ligeledes identificeret en række alternative regulative tilgange. Disse overvejelser vedrører bl.a. en mindre grad af selvregulering på området, indførelse af en tredjepart til vurdering af bevisførelse samt krav om, at internetudbydere skal installere tekniske løsninger, der blokerer ulovligt indhold. Det er endnu usikkert, hvorvidt disse kan gennemføres i lyset af de eksisterende databeskyttelsesregler samt bestemmelserne fra e-handelsdirektivet.

Det understreges fra britisk side, at ethvert tiltag, frivilligt eller regulativt, foretages i en britisk kontekst. Således kan dette afvige fra, hvad der i andre medlemsstater findes hensigtsmæssigt. Den britiske holdning er, at det er nødvendigt at handle ift. ulovlig fildeling, men at der næppe eksisterer en universel løsning.

What are the existing legal possibilities/provisions to prevent and terminate illicit file sharing online?

De fleste bestemmelser angående fildeling falder under det civile retlige område i UK. Ophavsrettighedsindehavere kan prøve deres ret ved en domstol og kan endvidere erhverve en retskendelse til afsløring af identiteten bag en given IP-adresse. På det grundlag kan der føres retssag mod de involverede (se evt. afs. 3.40 i høringsdokumentet).

Are any such legal possibilities / provisions underway?

Det oplyses, at BPI (British Phonographic Industry), som repræsenterer musikindustrien, har ført flere retssager på dette område. Endvidere har spilindustrien for nyligt ført sag mod en kvinde, der blev idømt erstatningsansvar på £ 16.000 (Se nedenstående artikel)

WOMAN MUST PAY £16,000 OVER ILLEGAL FILE-SHARING

Published 19 Aug 2008 - 02:46

By Josie Clarke, PA Consumer Affairs Correspondent

(ADVISORY: First ran yesterday under embargo)

Page 1: 02:46

A woman has been ordered to pay out £16,000 after a swoop on Britons who illegally share games and films over the internet, lawyers said today.

The woman, who has not been named, is among the first to be taken to court in the UK by computer game manufacturers seeking to protect their copyright.

The Patents County Court in London ordered that the woman pay damages of £6,086.56 and costs and disbursements of £10,000 to Topware Interactive, owner of the computer game Dream Pinball 3D, London law firm Davenport Lyons said.

The firm has launched civil proceedings against 100 people suspected of illegally uploading copyrighted works on behalf of Topware Interactive.

The case is focusing on peer-to-peer networks, which give subscribers direct access to each other's computers, allowing people to download files without paying fees to the copyright owner.

Earlier this year, the Central London County Court ruled against four people who were found to have infringed copyright by sharing games illegally on the internet.

David Gore, a partner at Davenport Lyons, said: "Illegal file-sharing is a very serious issue resulting in millions of pounds of losses to copyright owners.

"As downloading speeds and internet penetration increase, this continues to be a worldwide problem across the media industry which increasingly relies on digital revenues.

"The damages and costs ordered by the court are significant and should act as a deterrent. This shows that taking direct steps against infringers is an important and effective weapon in the battle against online piracy."

The High Court in London has ordered internet service providers (ISPs) to release several thousand names and addresses of suspected file sharers, the firm said.

The most recent case followed a Government-brokered deal between the UK's music and film industries and ISPs to tackle illegal file-sharing, it added.

Some six million people are thought to engage in illegal file-sharing each year.

End"

Are there any voluntary agreements in existence between Internet Service Providers (ISP's) and right holders to confront and terminate illicit file sharing online?

Fleire internetudbydere har bilaterale aftaler med én eller flere rettighedsindehaverorganisationer (eks. Virgin Media og BPI). Disse aftaler involverer typisk, at internetudbyderen sender et skriftlig advarsel til den formodede lovovertræder. Ingen udbyder har endnu suspenderet eller lukket nogen konto som resultat af ulovlig fildeling.

Den ovenfor beskrevne MoU medfører som nævnt iværksættelse af et forsøg med en mere formel brevskrivningspraksis. Endvidere forpligter MoU'en, som tidligere nævnt, underskriverne til at samarbejde mhp. at reportere mulige løsninger på problemet med gentagne overtrædere, at gennemføre en bredere oplysningskampagne og i henhold til konkurrencelovgivningen at undersøge alternative metoder til at tilvejebringe indhold til brugerne.

Are any such voluntary agreements underway?

Se ovenstående.

Under which circumstances, if any, is it after your national rules possible to terminate an Internet-access due to criminal activities?

Alle britiske internetudbydere har en klausul i deres kontrakt, som forbyder anvendelse af deres internetforbindelse til ulovlige formål. Denne klausul henviser i visse tilfælde eksplicit til reglerne om ophavsret. Enhver internetudbyder kan således vælge at nedlægge en webkonto, hvis abonnenten menes at have brudt denne klausul.

Do you have any national caselaw dealing with the termination of an internet access due to illicit filesharing?

Ikke ifølge det oplyste. Et civilt søgsmål fra en rettighedsindehaver ville resultere i et erstatningsansvar for den person, der har begået overtrædelsen (som beskrevet i spm. 2).

Såfremt den ulovlige fildeling var af en strafferetlig karakter, ville den skyldige ifølge afsnit 107 i "Copyright Designs and Patents Act 1998" kunne dømmes:

- a. Ved "summary conviction": Fængselsstraf for en periode ikke overstigende seks måneder og/eller en bøde ikke overstigende det lovbestemte maksimum
 - b. Ved "conviction of indictment": En bøde og/eller fængselsstraf ikke overstigende to år
- (se evt. http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1988/ukpga_19880048_en_5)

Do you have any national caselaw dealing with blocking illicit filesharing?

Ikke ifølge det oplyste.

Ovenstående er baseret på oplysninger fra Assistant Director Mike Klym, BERR.

Ambassaden London / Sidsel Honoré og Niels Heltberg

24 July 2008

New measures to address online file-sharing

The Government today welcomed a landmark industry agreement to address unlawful file-sharing of film and music online.

The agreement is signed by the six major Internet Service Providers (ISPs), the music and film rights-holders and Government.

This is a world-first solution aiming to provide consumers with content in the way they wish to use it, encouraging new uses of technology and protecting Britain's world leading creative industries.

The agreement is central to the Government's preferred industry-led approach, outlined in a consultation document released today on legislative options to address unlawful file sharing online.

The approach involves the signatories working together to:

- Engage with and educate users about unlawful file sharing
- Make material legally available online in a wide range of user-friendly formats
- Create a self-regulatory environment, with the involvement of Ofcom, including informing consumers of the illegality of file sharing and pointing to alternative legal methods available.

Business Secretary of State John Hutton said:

"This is an intelligent approach to tackling unlawful file-sharing by industry and ISPs. It tells consumers what they can do, rather than just what they can't.

"This light-touch approach keeps up with the pace set by technology and will protect consumers, creative industries and the use of technology now and in the longer term."

Culture, Media and Sport Secretary Andy Burnham said:

"It's a great thing that new technology lets young people today explore popular culture in a way my generation simply could not. But this freedom cannot extend to allowing people to think they can access content for free. We expect Britain to produce the best bands and films in the world. But that will only happen if we find new ways of rewarding our creative talent and investing in new names.

"This is why today's announcement is so significant. It holds out the hope of a sustainable future for music and our other creative industries whilst ensuring that consumers continue to get the full benefits that new technology can offer.

"Britain's creative industries have grown quickly in the last 10 years and will play a bigger role in our future. Their success is critically underpinned by workable systems of copyright and that is why the issues we are discussing today go to the heart of our economy

"We made a commitment to tackle these difficult issues and I am encouraged by the new focus and momentum. But we want solutions that work for everybody."

The approach will pilot letters to be sent to the registered user of an internet account when their account has been identified as having been used to unlawfully share copyrighted material. The letters could point consumers to other sources of material available legally and in a variety of formats.

ISPs and rights holders will produce a Code of Practice together on how they will deal with alleged repeat infringers. Government will consult to give this Code legislative underpinning.

Ofcom will facilitate discussion between the parties and approve the final Code of Practice. Ofcom will also ensure that the self-regulatory mechanism is effective, proportionate and fair to consumers.

Notes to editors:

1. The consultation document is available at <http://www.berr.gov.uk/consultations/index.html>
2. The Memorandum of Understanding has been signed by the ISPs, the British Phonographic Industry (BPI) and the Motion Picture Association (MPA) and endorsed by the Anti-Film Theft Taskforce.
3. The six ISPs are Virgin Media, Sky, Carphone Warehouse, BT, Orange and Tiscali.
4. The BPI, formerly known as British Phonographic Industry, is the body that represents the British recorded music business.
5. Ofcom involvement will ensure that the self-regulatory mechanism is effective, proportionate and fair to consumers.
6. The Anti-Film Theft Task Force is a coalition of audio-visual organizations comprising; The UK Film Council, All Industry Marketing (AIM), British Video Association (BVA), Cinema Exhibitors' Association, (CEA), Federation Against Copyright Theft (FACT), Film Distributors Association (FDA), Film Education, Industry Trust for IP Awareness, Motion Picture Association (MPA), and Producers' Alliance for Cinema and Television (PACT).
7. ISPs do not monitor individual accounts. Letters to customers are generated by rights holders identifying material available on file-sharing websites which they believe breaches copyright. During this process, it is possible for rights holders to identify the IP address. Rights holders then alert ISPs who can isolate the details of the user's account of that IP address and send a letter. The letter informs the customers that their account has been used to share copyrighted material without permission and points customers towards legal alternatives. At no stage is a consumer's personal web browsing monitored.

Bidrag fra Holland

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Signe Lind [siglin@um.dk]
Sendt: 24. september 2008 13:33
Til: EUK; HAAAMBU, Archive
Cc: Berlin; Bryssel AMB; London; Helsinki; Oslo; Paris; Stockholm; Washington; Maj Vestergaard Jensen; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller (EUK); Kirsten Malling Biering; Kim Rosner Pedersen; Christian Nygård Nissen; HAAAMBU, Indberetning; Udenrigsministeriet
Emne: Haag: Tiltag til at forhindre ulovlig fildeling: Nederlandene (svar på instruktion)

Ambassaden Haag

Tiltag til at forhindre ulovlig fildeling: Nederlandene (svar på instruktion)

J.nr. 400.U.1.HAG. ; MRS 3.a

Ref.: EUK-instruktion af 3. september 2008

Spørgsmålet om ulovlig fildeling er i NL reguleret af NL Copyright Act (vedhæftet i uofficiel engelsk oversættelse).

I henhold til denne skal offentliggørelse – hvad enten dette er over internettet eller andre steder – af et beskyttet værk have rettighedsindehaverens samtykke. Det er imidlertid tilladt at lave en kopi af et beskyttet værk til privat brug, såfremt man betaler kompensation herfor til rettighedsindehaveren (der pålægges en merudgift, såfremt der er tale om kopiering af et audiovisuelt værk). Det er således iht. NL lovgivning ulovligt at uploade et beskyttet værk uden rettighedsindehaverens samtykke, men det er ikke som sådan ulovligt at downloade disse værker.

Man angriber altså i NL problematikken omkring ulovlig fildeling ift. kilden, da man mener, dette er en langt mere effektivt fremgangsmåde vis à vis at rette lovgivningen mod den enkelte forbruger, der downloader et eller flere værker.

I overensstemmelse med EU Direktiv 2004/48/EC indsatte NL i Copyright Act en artikel, som giver en rettighedsindehaver mulighed for at anlægge civilt søgsmål mhp. at forpligte internetudbydere (ISP'er) til at afskære internetforbindelsen hos dem, der uploader og deler filer via internettet uden rettighedsindehaverens samtykke.

Der vil endvidere inden for de næste par uger blive offentliggjort et kodeks (en 'Notice and Take Down Code') indgået mellem rettighedshavere og ISP'er, som beskriver den procedure, ISP'er skal følge, såfremt en rettighedsindehaver påstår krænkelse foretaget på en website. Det kan på nuværende tidspunkt ikke oplyses nærmere, hvad aftalen indeholder, da aftalen tilbageholdes indtil offentliggørelsen for regeringen.

Vedr. retspraksis på området er der efter det oplyste en del domme om nedlukning af websites, hvorpå er foregået ulovlig fildeling, samt domme vedr. udlevering af oplysninger om personen, som står bag den ulovlige fildeling, således at rettighedsindehaveren selv kan rette henvendelse mhp. at indstille krænkelsen. De vigtigste og mest principielle afgørelser findes på hjemmesiden for NL pendant til AntiPiratGruppen – "Brein" (www.anti-piracy.nl). Her ligger der links til 6 afgørelser dateret fra 2005-2008: 3 omhandler direkte nedlukning af ulovlige websites.

Såfremt det skønnes hjælpsomt, kan ambassaden bistå med yderligere oplysninger vedr. det planlagte kodeks, når dette foreligger.

Ambassaden har talt med juridisk rådgiver Nicole Hagemans fra NL Justitsministerium.

Ambassaden Haag / Signe Lind – Christian Nissen

25-11-2008

Bidrag fra Sverige

Maj Vestergaard Jensen

Fra: Lene Osmand [lenosm@um.dk]

Sendt: 24. september 2008 12:04

Til: EUK; Maj Vestergaard Jensen; Bente Skovgaard Kristensen; Thomas Lehmann; Lone Boelt Møller (EUK); Udenrigsministeriet; STOAMBU, Archive

Cc: Lene Osmand; Bent Graff; STOAMBU, Cirkulation

Emne: Stockholm: Svar på instruktion: indberetning til Kulturministeriet om tiltag til at forhindre ulovlig fildeling

Stockholm: Svar på Instruktion: indberetning til Kulturministeriet om tiltag til at forhindre ulovlig fildeling – frist 24. september 2008

J.nr. 400.U.4-5.

1. What are the existing legal possibilities/provisions to prevent and terminate illicit file sharing online?

Rättighetshavare kan göra en polisanmälan om att intrång (*et indgreb*) har skett i deras upphovsrätt. Såväl upp- som nedladdning (*up- og downloading*) av någon annans upphovsrättsligt skyddade (*beskyttede*) material utan tillåtelse från upphovsmannen/andra rättighetshavare är straffbart. Likaså är medverkan till intrång straffbart. En polisanmälan kan alltså leda till att intrångsgöraren straffas. Detta är naturligtvis en fråga för domstol.

Rättighetshavare har också möjlighet att vända sig till domstol och begära ett (civilrättsligt) vitesföreläggande (*ikendelse af bøde for at fremtvinge en handlepligt*) mot den aktuella Internetleverantören. Det som krävs för att vitesföreläggande ska beslutas är att Internetleverantören i objektiv mening kan anses ha medverkat till att ett intrång har skett. Denna möjlighet har, såvitt vi känner till, ännu inte prövats av domstol. Det är därför oklart vad som närmare krävs i fråga om medverkan från Internetleverantörens sida och därmed vilka situationer som kan komma att omfattas av vitesmöjligheten.

2. Are any such legal possibilities / provisions underway?

Ja, Sverige håller på att genomföra det civilrättsliga sanktionsdirektivet (2004/48/EG). I det sammanhanget planerar vi att införa en möjlighet för rättighetshavare att, via domstol, få till stånd beslut om att Internetleverantörer ska ge rättighetshavare information om vem som står bakom ett visst IP-nummer som har använts för upphovsrättsintrång. Därefter har rättighetshavare möjlighet att agera mot den misstänkte intrångsgöraren, t.ex. skicka varningsbrev (*advarselsbrev*) eller väcka skadeståndstalan (*skadeerstatningsretssag*).

3. Are there any voluntary agreements in existence between Internet Service Providers (ISP's) and right holders to confront and terminate illicit file sharing online?

Nej.

4. Are any such voluntary agreements underway?

För närvarande pågår av regeringen initierade branschsamtal. Samtalen påbörjades (*påbegyndtes*) före sommaren och planeras avslutas den 10 oktober 2008. Det är ännu för tidigt att säga vad samtalen kan resultera i, men regeringens målsättning är att frivilliga överenskommelser ska träffas. Branschsamtalen kan delas in i två huvudfrågor. Den ena frågan handlar om vad som kan göras för att skapa bättre och mer konsumentvänliga affärsmodeller (*forretningsmodeller*). Den andra frågan gäller vilka frivilliga lösningar som rättighetshavare och Internetleverantörer kan komma överens om för att tillsammans minska upphovsrättsintrången på Internet.

5. Under which circumstances, if any, is it after your national rules possible to

terminate an Internet-access due to criminal activities?

Den mulighed som kan findes er at en Internetleverantør anses medverka till intrång och får ett vitesföreläggande (*ikendelse af bøde for at fremtvinge en handlepligt*) mot sig med innebörd att intrånget ska upphöra. Beroende på hur föreläggandet utformas skulle detta kunna resultera i en avstängning (*udelukkelse*). Som framgått ovan är det dock oklart i vilken utsträckning denna mulighed kan användas i fråga om olovlig fildelning. Såvitt vi känner till har möjligheten inte prövats.

6. Do you have any national caselaw dealing with the termination of an Internet access due to illicit filesharing?

Nej, inte såvitt vi känner till.

7. Do you have any national caselaw dealing with blocking illicit filesharing?

Nej, inte såvitt vi känner till.

Spørgsmålene er besvaret af kansliråd Christoffer Démery fra Justitiedepartementet.

Bidrag fra Finland

**Reply of the Ministry of Education and Culture of Finland
to questions concerning "Illicit file sharing on the internet"**

1. What are the existing legal possibilities/provisions in Finland to prevent and terminate illicit file sharing online?

1. Criminal process: The rightholder or his representative may request for a police investigation if there is an alleged breach of copyright or copyright crime. If the facts support suspicion of a crime the preliminary investigation may lead to prosecution or to out-of-court settlement.

2. Civil process: The rightholder or his representative may, under Section 60a(1) of the Copyright Act, request the court to order the internet service provider to reveal contact information about a tele-subscriber who, unauthorised by the author, makes material protected by copyright available to the public.

The court reserves the internet service provider an opportunity to submit written observations regarding the petition, and when needed, the rightholder or his representative an opportunity to make his statement.

The court may reject the petition, e.g. if the information is not available anymore. If the court approves the petition the internet service provider is obliged to disclose information, i.e. to use the identifying information in its possession, so as to determine the user of the telecommunications services in breach of copyright.

In practice, when the identity of the holder of the IP address has been revealed the rightholder or his representative sends him a letter including information on the alleged infringement and asks him to contact in order to settle the matter. In most cases the breach of copyright has been confessed and the matter has been settled. It is also possible to make a request for a police investigation.

Sections 60a-60d of the Copyright Act (enclosed in English) were enacted in 2005 in the context of the implementation of the Information Society Directive (2001/29/EC), and its Article 8. The provisions in Section 60c have been amended in 2006 in the context of the implementation of the Enforcement Directive (Directive 2004/48/EC).

3. Civil process: Request to the court of contact information about a tele-subscriber (Copyright Act, Section 60a, described above) and request of an injunction to discontinue (Copyright Act, Section 60c).

The cutting-off of the Internet connection by the court order to the internet service provider to discontinue the making of the allegedly copyright-infringing material available to the public is an interim measure by its nature. Its aim is to stop the distribution of the protected material until the alleged infringement has been settled.

The court may, under Section 60c(2), issue an injunction to discontinue already before the legal action referred to in Section 60b is taken, if it is apparent that the author's rights would otherwise be seriously prejudiced. Furthermore, the court may issue an interim injunction to discontinue without hearing the alleged infringer, if deemed necessary for the urgency of the case.

2. Are any such legal possibilities / provisions underway?

About the recent development, see reply to question 4.

3. Are there any voluntary agreements in existence between Internet Service Providers (ISP's) and right holders to confront and terminate illicit file sharing online?

The Ministry of Education and Culture is aware of one agreement (between the Finnish Composers' Copyright Society Teosto and a Finnish internet service provider, done in 1997), regarding the situation where the internet service provider acts as a host service provider. The agreement covers, inter alia, the following areas: obligation to inform the subscribers, arrangements for removing unlawful content from the server of the service provider, and compensation for damages if the material has not been removed within a reasonable time.

The understanding is that the parties have not applied this agreement in practice lately.

4. Are any such voluntary agreements underway?

The Ministry of Education and Culture has recently launched branch talks on the promotion of electronic commerce of copyrighted content and reduction of illicit file sharing over the internet. To this end, ways will be explored for facilitating legal distribution over the internet and reducing illicit distribution, for instance by means of information and the development of operational practices in internet services supply.

The following parties were invited to the talks: Ministry of Employment and the Economy, Ministry of Transport and Communications, Ministry of Justice, Finnish Communications Regulatory Authority (FICORA), The Office of the Data Protection Ombudsman, Consumer Agency, internet service providers, and representatives of rightholders and producers of creative contents. In the invitation letter the aim of the talks was described as follows:

"The aim of the talks is to find out which kind of operational practices, dissemination of information, other measures and cooperation between the parties concerned could be used to improve conditions for the distribution of electronic commerce of copyrighted content and appreciably reduce the volume of illicit file sharing over the internet.

Should the expert group opt for the development of operational practices as the way to proceed, a proposal for a contractual protocol or some other document guiding practices in the branch will be drawn up at the talks.

The talks will pay particular attention to statutes on the confidentiality of communications and on the identification and personal data in telecommunications data retention, to internet service providers' contractual relations with their clients, and to considerations relating to consumers. It will be appraised whether the new solutions are realisable within the present legislation and contractual practices, or whether these need to be amended."

5. Under which circumstances, if any, is it after Finnish national rules possible to terminate an Internet-access due to criminal activities?

An "injunction to discontinue" mentioned above in reply to question 1 may be ordered also in the course of the criminal process. Normally the infringing activities end when the computers and other equipment are confiscated. The court decision does not cover subscription contracts as such. It is possible to continue infringing activities by using new computers and new internet connections.

6. Do you have any national caselaw dealing with the termination of an internet access due to illicit filesharing?

Enclosed is the English translation of an injunction under section 60c of the Copyright Act by the District Court of Helsinki.

The injunction to discontinue is always interim by its nature. There is no case law where the court would have ordered a permanent cutting-off of internet connection or a prohibition to acquire a new internet connection.

7. Do you have any national caselaw dealing with blocking illicit filesharing?

No, we don't have. It is unclear whether a court under the present legislation may order the ISPs to block access to websites unlawfully offering copyright-protected materials.

Unofficial translation (original: Finnish)

Copyright Act, Finland Nr. 404/1961

[The whole Copyright Act in Swedish: <http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1961/19610404>]

Prevention of access to material infringing copyright (14.10.2005/821)

Section 60a (14.10.2005/821)

(1) In individual cases, notwithstanding confidentiality provisions, an author or his representative shall be entitled, by the order of the court of justice, to obtain contact information from the maintainer of a transmitter, server or a similar device or other service provider acting as an intermediary about a tele-subscriber who, unauthorised by the author, makes material protected by copyright available to the public to a significant extent in terms of the protection of the author's rights. The information shall be supplied without undue delay. The handling of the matter concerning the information to be supplied shall be governed by the provisions of Chapter 8 of the Code of Judicial Procedure.

(2) The author or his representative who has obtained contact information referred to in subsection 1 above shall be governed by the provisions of Sections 4, 5, 8, 19, 31, 41 and 42 of the Act on the Protection of Privacy in Electronic Communications (516/2004) pertaining to confidentiality and the protection of privacy in communications, the handling of messages and identification data, information security, guidance and supervision, coercive measures and sanctions.

(3) An author or his representative referred to in this Section shall defray the costs incurring from the enforcement of an order to supply information and recompense the maintainer of the transmitter, server or other similar device or other service provider acting as an intermediary for possible damage.

Section 60b (14.10.2005/821)

For the purpose of prohibiting continued violation, the author or his representative has the right to take legal action against the person who makes the allegedly copyright-infringing material available to the public. In allowing the action, the court of justice shall at the same time order that the making available of the material to the public must cease. The court of justice may impose a conditional fine to reinforce the order.

Section 60c (21.7.2006/679)

(1) In trying a case referred to in Section 60b, the court of justice may, upon the request of the author or his representative, order the maintainer of the transmitter, server or other device or any other service provider acting as an intermediary to discontinue, on pain of fine, the making of the allegedly copyright-infringing material available to the public (injunction to discontinue), unless this can be regarded as unreasonable in view of the rights of the person making the material available to the public, the intermediary and the author.

(2) Before legal action referred to in Section 60b is taken, the court of justice referred to in said Section may, upon the request of the author or his representative, issue an injunction to discontinue, if the conditions mentioned in subsection 1 for its issue are met and if it is apparent that the author's rights would otherwise be seriously prejudiced. The court of justice shall reserve an opportunity to be heard both for the person against whom the injunction is sought and for the person making the allegedly copyright-infringing material available to the public. A service of a notice to the person against whom the injunction is sought may be delivered by

posting it or by using fax or electronic mail. The handling of the matter shall otherwise come under the provisions of Chapter 8 of the Code of Judicial Procedure.

(3) Upon the request the court may issue an interim injunction to discontinue referred to subsection 2 without hearing the alleged infringer, if deemed necessary for the urgency of the case. The injunction shall remain in force until further notice. After the injunction has been issued, the claimed infringer shall be reserved an opportunity to be heard without delay. After hearing the claimed infringer, the court shall decide without delay whether it retains the injunction in force or cancels it.

(4) An injunction to discontinue issued pursuant to this Section shall not prejudice the right of a third person to send and receive messages. The injunction to discontinue shall enter into force when the applicant provides the security referred to in Section 16 of Chapter 7 of the enforcement act (37/1895) to the execution officer, unless otherwise provided in Section 7 of Chapter 7 of the Code of Judicial Procedure. The injunction to discontinue issued by virtue of subsection 2 or 3 of this section shall expire, if a legal action has not been taken within one month from the issuing of the injunction.

(5) If the legal action referred to in Section 60b is dismissed or ruled inadmissible or the case is discontinued due to that plaintiff has cancelled his legal action or failed to appear in court of justice, the person requesting the injunction to discontinue must recompense the person against whom the injunction is issued, as well as claimed infringer for damage caused by the enforcement of the injunction and for the costs incurring in the matter. The same shall apply when the injunction to discontinue is cancelled by virtue of subsection 3 or expires by virtue of subsection 4. The taking of legal action for the compensation of damages and costs shall be governed by the provisions of Section 12 of Chapter 7 of the Code of Judicial Procedure.

Section 60d (14.10.2005/821)

The provisions of Sections 60a–60c above shall correspondingly apply to the holder of a neighbouring right conferred by Chapter 5 and his representative.

DISTRICT COURT OF HELSINKI
Division 3
Porkkalankatu 13
00180 Helsinki
Telefax 010 3644 899
Email / Registry
Helsinki.ko@oikeus.fi

ORDER N:o 18661
Petition under s.60c of the Copyright Act

Issued in chambers
23 June 2008 at 3:00pm 08/3008

District Judge Ari Wirén

Petitioners 1. Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB, Helsinki
2. Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), Helsinki

representing the following record production companies:

- a) Bonnier Amigo Music Finland Ltd
- b) Edel Records Finland Ltd
- c) EMI Finland Ltd
- d) Johanna Kustannus Ltd
- e) Playground Music Scandinavia Ltd
- f) Poko Rekords Ltd
- g) Sony BMG Music Entertainment Finland Ltd
- h) Spin-Farm Ltd
- i) Universal Music Ltd
- j) Warner Music Finland Ltd

Attorney Jaana Pihkala, LL.M.
Copyright Information and Anti-Piracy Centre
(*Contact information hidden*)

Respondent Mr X
(*Personal data hidden*)

Party to the case TeliaSonera Finland Ltd, Helsinki
c/o Legal Department
(*Contact information hidden*)

Nature of the case Injunction under section 60c of the Copyright Act

Date of pendency 4 February 2008

CASE OUTLINE

Petition of 4 Feb 2008 The petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), representing the following record production companies:

- a) Bonnier Amigo Music Finland Ltd
- b) Edel Records Finland Ltd
- c) EMI Finland Ltd
- d) Johanna Kustannus Ltd
- e) Playground Music Scandinavia Ltd
- f) Poko Rekords Ltd
- g) Sony BMG Music Entertainment Finland Ltd
- h) Spin-Farm Ltd
- i) Universal Music Ltd, and
- j) Warner Music Finland Ltd,

have in a petition filed with the District Court on 4 February 2008 requested, on the grounds specified in the petition, firstly, that the District Court oblige TeliaSonera Finland Ltd, a party to the case, to disclose certain contact details to the petitioners under section 60a of the Copyright Act; these details pertain to the user of the telecommunications service referred to in the petition as "Connection" at the time specified in the petition. The "Connection" referred to in the petition is the following:

IP address: xxx (*hidden*) as on 1 December 2007 at 16:40 UTC (18:40 Finnish time).

According to the petition, the IP address in question had been used between 18:36 and 18:41 (Finnish time) for the trial download of the track "Today" by the band Smashing Pumpkins.

The petitioners have justified the petition also by stating that they had noticed that works whose copyright was held by the petitioners had been made available to the public, without authorisation, by a person with the nick "fafaga" over the peer-to-peer network 'DirectConnect' on the telecommunications service with the IP address xxx (*hidden*), as referred to in the petition.

Secondly, the petitioners have requested in their petition that the District Court enjoin the telecommunications company TeliaSonera Ltd, a party to the case, from making available to the public the material allegedly in breach of copyright. Owing to the urgency of the matter, the petitioners have requested that the injunction be issued on an interim basis without reserving the alleged infringer an opportunity to be heard, as provided in section 60c(3) of the Copyright Act. The petitioners have indicated in their petition that the infringement has concerned a total of 10,058 musical works; the authors of every work are represented by Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and the production rights of at least 3,258 of the works are held by member corporations in IFPI Finland.

Measures of TeliaSonera Ltd, a party to the case, regarding the petition under section 60a of the Copyright Act

The District Court has reserved TeliaSonera Finland Ltd an opportunity to submit written observations regarding the petition under section 60a of the Copyright Act; the company has not within the brief time limit set by the Court submitted any observations on the requests made by the petitioners under section 60a of the Act.

District Court order of 12 February 2008 N:o 4597

By its order of 12 February 2008 N:o 4597, on the grounds specified in the order, the District Court of Helsinki has obliged TeliaSonera Finland Ltd, a party to the case, to use the identifying information in its possession so as to determine the user of the following telecommunications service at the following time point, and to disclose without undue delay the contact details of the user to Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and to IFPI Finland.

IP address: xxx (*hidden*) Time point: 1 December 2007 at 16:40 UTC or 18:40 Finnish time.

Further proceedings, written statements of the party to the case and of the petitioners*Written statement of TeliaSonera Finland Ltd, 5 March 2008*

On 5 March 2008, TeliaSonera Finland Ltd submitted a written statement to the District Court regarding the petitioners' petition, contesting the petitioners' requests under section 60c of the Copyright Act and requesting in turn that the petition be rejected.

In its written statement, TeliaSonera Finland Ltd has observed that the petition did not concern a situation referred to in section 60c of the Copyright Act at all, as the evidence presented by the petitioners did not prove that the tracks listed in annex 1 of the petition would have been music tracks whose copyright were held by third parties. During the one-hour period covered by the petition, the petitioners had been able to download a total of five music tracks. The evidence attached to the petition did not show that the petitioners would be susceptible to serious economic loss were the injunction under section 60c of the Copyright Act not issued before the beginning of proceedings. According to TeliaSonera Finland Ltd, the petitioners had likewise not shown that the IP address mentioned in the petition would have been used to make copyrighted material available to the public.

In addition, TeliaSonera Finland Ltd has noted that, in practical terms, the issue of an injunction in accordance with section 60c of the Copyright Act would mean that TeliaSonera Finland Ltd has no other alternative than to disconnect the respondent's Internet service; the provision of the service is subject to a prior contract between the respondent and TeliaSonera Finland Ltd. TeliaSonera Finland Ltd has noted in its statement that it was not in a position to interrupt the operation of given software applications by the end user. Under section 60c(4) of the Copyright Act,

an injunction shall not prejudice the right of a third party to send and to receive messages. The prevention of the use of a telecommunications service by way of an injunction would mean that not only the respondent, but also other members of his household would be prevented from using the Internet on the respondent's service, resulting in the right of the other members of the respondent's household to send or to receive Internet messages being prejudiced. The company has further noted that the evidence presented by the petitioner [sic - tr.] concerned downloads carried out by the petitioners some three months earlier.

Written statement of the petitioners, 13 March 2008

The petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvataillennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), submitted a written statement to the District Court on 13 March 2008:

Annex 1.

Petitioners' documentary evidence and the other trial material invoked by the petitioners

1. List of the works subject to copyright infringement
2. Screen captures from software applications DC++ and Commview
3. Printout from software application Smartwhois
4. Extract from the trade register
5. Opinion of the Finnish Communications Regulatory Authority
6. District Court order of 29 January 2007 N:o 1883 (06/25936)
7. A DVD-R disc containing five music tracks downloaded by the petitioners
(tracks:
Smashing Pumpkins: Today
Dallas Superstars: Flash
Radiohead: Creep
Bloodhound Gang: Yummy Down On This
Bloodhound Gang: Hell Yeah)

Statement of reasons for the order of the District Court

Section 60c of the Copyright Act, as it appears in the Act 679/2006, reads in part as follows:

(1) When seised of an action referred to in section 60b, the court may, on the request of the author or the representative of the author, enjoin the maintainer of a transmitter, server or other device, or any other service provider acting as an intermediary, from making available to the public material allegedly in breach of copyright (injunction), under threat of a fine,

unless the injunction is to be regarded as unreasonable in view of the rights of the person making the material available to the public, the intermediary and the author.

(2) Before an action referred to in section 60b has been brought, the court referred to the said section may, on the request of the author or his representative, issue an injunction if the preconditions referred to in paragraph (1) for its issue have been met and if it is evident that the rights of the author would otherwise be seriously prejudiced. The court shall reserve an opportunity to be heard both for the person against whom the injunction is sought and for the person making the material allegedly in breach of copyright available to the public. Service of notice on the person against whom the injunction is sought may be effected by post, by telefax or by e-mail. In other respects, the procedure in the case is subject to the provisions of chapter 8 of the Code of Judicial Procedure.

(3) On request, the court may issue the injunction referred to in paragraph (2) on an interim basis, without hearing the alleged infringer, if necessary owing to the urgency of the matter. The interim injunction shall remain in effect until further notice. Once the interim injunction has been issued, the alleged infringer shall without delay be reserved an opportunity to be heard. After hearing the alleged infringer, the court shall without delay decide whether the interim injunction is to remain in effect or be cancelled.

(4) An injunction issued pursuant to this section shall not prejudice the right of a third person to send and to receive messages. The injunction shall take effect when the petitioner posts the security referred to in chapter 7, section 16, of the Enforcement Act (37/1895) with the enforcement officer, in so far as not otherwise provided in chapter 7, section 7, of the Code of Judicial Procedure. An injunction issued pursuant to paragraph (2) or (3) of this section shall expire, if the action referred to in section 60b has not been brought within one month from the issue of the injunction.

The District Court notes that the present case concerns a situation referred to in section 60c(2) and (3) of the Copyright Act, where there are no pending copyright infringement proceedings between the petitioners and the respondent, Mr X (*real name hidden*).

The provision in section 60c of the Copyright Act has been amended by the Act 679/2006 in the context of the implementation of Directive **2004/48/EC** of the European Parliament and of the Council on the enforcement of intellectual property rights (the 'Enforcement Directive'). In the Government Bill to the Parliament for the amendment of intellectual property and copyright legislation (Bill 26/2006), it has been noted, on pages 10-12 and 21-22, that, in order to implement Article 9(4) of the Enforcement Directive, the new section 60c(3) of the Copyright Act would contain new provisions on the issue of an injunction without hearing the alleged infringer. In contrast, the intermediary would always have to be reserved an opportunity to be heard before the issue of an injunction.

Under section 60c(3) of the Copyright Act, the court could under certain circumstances issue the injunction on an interim basis without hearing the alleged infringer. The petitioner would be required to make an express request for an interim injunction. It would be another precondition that the urgency of the matter makes it absolutely necessary that the alleged infringer is not heard. This would be an exceptional measure. Normally,

such circumstances could arise where an immediate interruption is especially important to the petitioner and it is not possible to hear the alleged infringer sufficiently quickly. The proposed amendment was in concord with the provision in chapter 7, section 5(2), of the Code of Judicial Procedure in its concurrent wording.

According to the Bill, an interim injunction under section 60c(3) of the Copyright Act is in effect until further notice. According to chapter 25, section 1(3), of the Code of Judicial Procedure, an interim injunction is not open to separate appeal. After issuing the interim injunction, the court would have to reserve the alleged infringer an opportunity to be heard. The hearing would have to be carried out without delay. According to the Bill, the hearing of the alleged infringer may result in the court deciding that the interim injunction has no basis after all, in which case the injunction would have to be cancelled.

In order to implement Article 9(6) of the Enforcement Directive, a new provision would be introduced into the second sentence of section 60c(4) of the Copyright Act, to the effect that the petitioner is to post security against an eventual liability to make compensation. According to the provision, the interim injunction takes effect when the petitioner posts the security referred to in chapter 7, section 16, of the Enforcement Act with the enforcement officer, in so far as not otherwise provided in chapter 7, section 7, of the Code of Judicial Procedure. This provision means that the petitioner would have to apply for the enforcement of the interim injunction from the enforcement officer, as well as post the security referred to in chapter 7, section 16, of the Enforcement Act with the officer against an eventual liability to make compensation under section 60c(5) of the Copyright Act. The interim injunction would only take effect when the security has been posted. That said, the court could waive the security requirement if the criteria referred to in chapter 7, section 7, of the Code of Judicial Procedure were met.

The Constitutional Law Committee of the Parliament has stated in its opinion **PeVL 15/2006**, on pages 1-2, that the proposal contained in the Bill was of consequence regarding freedom of expression, as enshrined in section 12(1) of the Constitution of Finland. This fundamental right entails the right to express, make public and receive information, opinions and other messages without prior control. For the purpose of the provision, 'making public' means all forms of publication, distribution and intermediation of messages. The proposal was therefore to be evaluated in view of the general principles governing the possible restriction of fundamental rights.

The purpose of an injunction is to prevent a situation where material in breach of copyright is made available to the public. Copyright is one of the intellectual property rights that enjoy constitutional protection under section 15 of the Constitution. Hence, it was clear that the reasons for the proposed legislation were legitimate and important in view of the system of constitutional rights. In its opinion **PeVL 15/2006**, the Constitutional Law Committee has considered it important that the legislation for the protection of copyright takes due note of all relevant fundamental rights. Thus, for instance, the legislation must not result in unreasonable restrictions of the rights of copyright holders or of the users of copyrighted works. In its opinion, the Committee has also cited an earlier opinion (**PeVL 7/2005**, p.2/II). The balance between copyright and freedom of expression was to be taken appropriately into account also in the interpretation and application of the proposed legislation.

It has been noted in the opinion of the Constitutional Law Committee that the point of the above is that the court may issue the injunction only in the event that this is not unreasonable in view of the rights of the person making the material available to the public, the intermediary and the author. The evaluation of reasonableness must according to the Committee also include the evaluation of the validity of the reasons supplied by the petitioner in support of the request. Thus, for instance, an injunction cannot be based merely on the unilateral and subjective views of the petitioner. In addition, the Committee has stressed that the constitutional requirement of proportionality means that an injunction must not restrict the making of material available to the public more than what is necessary for copyright protection. If the legislation is interpreted and applied along these lines, there is not conflict between it and the Constitution.

Regarding interim injunctions, the Constitutional Law Committee has noted that, in addition to the criteria referred to in section 60c(1) of the Copyright Act, it is also required that the rights of the author would otherwise be seriously compromised. Before issuing an injunction, the court was to reserve both the intermediary and the alleged infringer an opportunity to be heard. The injunction was to expire if an action were not brought within one month of the issue of the injunction. In the opinion of the Committee, this legislation was appropriate in view of the requirements of due process and proportionality, especially with regard to the earlier remarks made by the Committee.

Regarding an interim injunction to be issued without hearing the respondent, the Constitutional Law Committee has noted that the right to be heard is one of the guarantees of a fair trial, as enshrined in section 21(2) of the Constitution. The Committee has considered that it is in itself possible to enact such provisions on the issue of an injunction without hearing the opposing party in case that the party cannot have been heard as promptly as required by the urgency of the matter. According to the Committee, not hearing the party may be allowed not only in the event where it is not in practice possible to arrange a swift hearing and the matter brooks no delay owing to a special urgency interest, but also in the event that the opposing party is not known or reachable for the purpose of a hearing. That said, the Committee has required that the basic principle, that is, the constitutionally protected right to be heard, is retained in the legislation. Hence, the main premise in the proposed legislation appears in section 60c(2) of the Act, where the opposing party is heard before the issue of an injunction. The procedure under paragraph (3) of the same section applies only in exceptional situations, where the urgency of the matter makes it absolutely necessary to issue the injunction without hearing the alleged infringer. Accordingly, the proposed legislation was not in conflict with section 21(2) of the Constitution, especially as the alleged infringer is to be reserved an opportunity to be heard without delay after the issue of the injunction.

An interim injunction issued without hearing the alleged infringer is in effect until further notice. However, on the basis of the Bill it appears that the purpose of the provision is that the injunction is to be cancelled if the court, after having heard the alleged infringer, determines that there is no basis for the injunction, or if the alleged infringer cannot be reached in a reasonable time.

The Legal Affairs Committee of the Parliament has proposed on page 4 of its report (LaVM 6/2006), with reference to the points made in the opinion of the Constitutional Law Committee, that a provision be added to section 60c(3) of the Copyright Act to the effect that, after having heard the alleged infringer, the court would without delay have to decide whether to retain the injunction in effect or to cancel it. According to the report of the Legal Affairs Committee, this provision emphasises the duty of the court to take the matter promptly under consideration once the alleged infringer has submitted a statement regarding the requests made in the petition for an injunction. The Committee adopted a view divergent from that in the Bill in that the interim injunction was not to be cancelled solely on the basis of the alleged infringer not having been reached in a reasonable time. If this were the case, the alleged infringer would be able to get also a well-founded injunction cancelled merely by evading service of notice.

With reference to the opinion of the Constitutional Law Committee, the Legal Affairs Committee has stressed on page 4 of its report that the principle of proportionality was to be taken duly into account when considering the issue of an injunction under section 60c of the Copyright Act. The injunction was not to restrict the making of material available to the public more than necessary for copyright protection. The Legal Affairs Committee has further referred to the importance that the Constitutional Law Committee has attached to the need to supplement section 60c(3) with a provision similar to that in section 60c(2) on the expiry of the injunction in case the action is not brought within a set time limit. Accordingly, the Legal Affairs Committee has proposed in its report that the threat of the injunction expiring would be extended also to interim injunctions under section 60c(3). For this reason, it has proposed that the expiry provision in section 60c(2) of the Act, thus amended, be moved to section 60c(4). The Committee has considered it consistent that the time limit for the bringing of the action is one month regardless of whether the injunction is issued on the basis of paragraph (2) or paragraph (3).

Regarding the requirement of (compliance with the constitutionally protected principle of) proportionality, the District Court draws attention also to the Judgment of the Court of Justice of the European Communities of **29 January 2007** in the case **C-275/06** [*Productores de Música de España (Promusicae) v Telefónica de España SAU*], and especially the reasoning of the ECJ in paragraphs 42-46 and 61-70 of the Judgment. In response to the reference for a preliminary ruling by the Juzgado de lo Mercantil N° 5 de Madrid, the ECJ ruled as follows.

Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council of 8 June 2000 on certain legal aspects of information society services, in particular electronic commerce, in the Internal Market ('Directive on electronic commerce'), Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society, Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights, and Directive 2002/58/EC of the European Parliament and of the Council of 12 July 2002 concerning the processing of personal data and the protection of privacy in the electronic communications sector (Directive on privacy and electronic communications) do not require the Member States to lay down, in a

situation such as that in the main proceedings, an obligation to communicate personal data in order to ensure effective protection of copyright in the context of civil proceedings. However, Community law requires that, when transposing those directives, the Member States take care to rely on an interpretation of them which allows a fair balance to be struck between the various fundamental rights protected by the Community legal order. Further, when implementing the measures transposing those directives, the authorities and courts of the Member States must not only interpret their national law in a manner consistent with those directives but also make sure that they do not rely on an interpretation of them which would be in conflict with those fundamental rights or with the other general principles of Community law, such as the principle of proportionality.

The Danish Supreme Court (**Højesteret**) has stated in its decision of **10 February 2006** in the case **49/2005** (TDC Totalløsninger A/S v IFPI Danmark, KODA, Nordisk Copyrighta Bureau, Dansk Musiker Forbund og Dansk Artist Forbund, **UfR 2006 p. 1474 H**) that the users of two IP addresses (FTP servers "xtcdk.no-ip.org" and "scandi.myfp.org") had undertaken an extensive infringement of the petitioners' rights to musical works and other rights protected by the Danish Copyright Act (ophavsretsloven) by making the works available to the public on their servers. In its decision, the Danish Supreme Court held that the disconnection of the Internet service was under the circumstances not contrary to the principle of proportionality. Regarding this ruling by the Danish Supreme Court, as published in the periodical **NIR 2007** on pages 84-88, the District Court draws attention also to the commentary by **Tomas Riis, Ulovlig transmission af musikværker på internettet. Kommentar til Højesterets kendelse af 10. februar 2006, NIR 2007** on pages 89-90, and to the article by **Jan Rosén, Copyright control in Sweden and Internet uses - file sharers' heaven or not?, NIR 2008** on pages 95-107 and especially on page 106.

In the volume **Kristiina Harenko - Valtteri Niiranen - Pekka Tarkela: Tekijänoikeus - kommentaari ja käsikirja, Porvoo 2006**, it has been noted on page 551 that in practice the only measure by which an operator can effectively prevent the distribution of unauthorised material is the disconnection of the telecommunications service in question, with the result that also the other communications of the party distributing the material will be interrupted. Accordingly, injunctions should only be issued in situations where the use of unauthorised material is extensive or otherwise especially harmful.

The District Court notes that the ruling invoked by the petitioners (Order of the District Court of Rauma, 15 May 2007 No 312) is irrelevant as precedent in this case, or in any other respect, in so far as it is to be determined what extent of making unauthorised material available to the public is to be considered extensive or otherwise especially harmful. That case pertained to the delimitation of copyright violations and copyright offences, not to the evaluation of circumstances in the light of section 60c of the Copyright Act.

For instance, it would be a violation of third parties' rights, and hence contrary to the provision in question, to disconnect the telecommunications service of educational establishments, libraries or workplaces. The present case does not involve such a violation of third parties' rights or the endangerment of those rights.

The District Court draws attention also to the points made by **Katarilina Sorvari** in **Tekijänoikeuden loukkaus, Juva 2007** on pages 401-405.

The District Court holds that the documentary evidence (n:os 1-7) submitted by the petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), proves with sufficient probability, as required for the purposes of section 60c(2) and (3) of the Copyright Act, that the telecommunications service of Mr X (*real name hidden*) (IP address xxx (*hidden*)), as referred to in the petition, has been used extensively for making musical works protected under section 2 of the Copyright Act available to the public without the authorisation of the authors. Making the musical works referred to in the petition extensively available to the public in the said manner without the authorisation of the producers is not only an infringement of the exclusive right provided in section 2 of the Copyright Act, but also an infringement of the producers' rights under section 46 of the Copyright Act.

The issue of an interim injunction without hearing the respondent, Mr X (*real name hidden*), is not unreasonable nor contrary to the principle of proportionality, especially in view of the petitioners having established a probability that the number of music tracks made available to the public from the respondent's, Mr X's, IP service (IP address xxx (*hidden*)), as listed in the petition and the petitioners' written statement, has been markedly large. According to the documentary evidence submitted by the petitioners, the copyright infringement has pertained to a total of 10,058 musical works; the authors of every work are represented by Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and the production rights of at least 3,258 of the works are held by member corporations in IFPI Finland. The infringement of copyright and related rights committed by using the respondent's, Mr X's, IP service has in the light of the evidence submitted to the District Court been so extensive that TeliaSonera Finland Ltd, a party to the case, must be enjoined on an interim basis, without Mr X being heard, from the distribution of unauthorised material from the IP service referred to in the petition (IP address: xxx) under section 60c of the Copyright Act; this is the case even if the implementation of this interim injunction were to mean that the telecommunications operator TeliaSonera Finland Ltd will have to completely disconnect the Internet service based on the service provision contract between the respondent, Mr X, and TeliaSonera Finland Ltd. In reaching this conclusion, the District Court has taken due note also of the mention in the petitioners' written statement of the respondent having undertaken in his contract with TeliaSonera Finland Ltd not to infringe anyone's copyright.

The District Court holds that the due process rights of the respondent, Mr X, have been enforced in respect of the present interim injunction, as the petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvatallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), must post a petitioner's security with the appropriate enforcement officer before the injunction takes effect; the provisions governing such security are now contained in chapter 8, section 2, of the Enforcement Code. There is nothing in this case that would justify a waiver to the petitioners of the requirement of security under chapter 7, section 7, of the Code of Judicial Procedure. The security required of the petitioners

under chapter 8, section 2, of the Enforcement Code shall be of an amount that covers the costs and the damage referred to in section 60c(5) of the Copyright Act.

Dismissing the remainder of the requests, the District Court has decided the case as follows in the operative statement.

OPERATIVE STATEMENT

The District Court issues an injunction against TeliaSonera Finland Ltd, a party to the case, prohibiting the making of material in breach of copyright available to the public from the telecommunications service of the respondent, Mr X (IP address xxx), under threat of a fine of EUR 30,000.

In accordance with section 60c(4) of the Copyright Act, this interim injunction prohibiting the making of material available to the public takes effect once the petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvataallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), have posted a petitioner's security with the appropriate enforcement officer, as provided in chapter 8, section 2, of the Enforcement Code.

The District Court serves *ex officio* notice of this order on TeliaSonera Finland Ltd, a party to the case, and reserves the respondent Mr X an opportunity to be heard before the issue of a regular injunction in the case at hand.

The petitioners, Finnish Composers' Copyright Society Teosto/NCB and Suomen Ääni- ja kuvataallennetuottajat ÄKT ry (IFPI Finland), must take the following measures:

- **no later than Friday, 11 July 2008**, implement this interim injunction prohibiting the making of material available to the public
- **no later than Friday, 25 July 2008**, deliver an account to the District Court on the implementation of this interim injunction prohibiting the making of material available to the public.

The petitioners may request an extension to the deadlines referred to above or the setting of a new deadline. The request for an extension or for a new deadline must be filed within the respective deadline.

Effect of the interim injunction; deadline for the action referred to in section 60b of the Copyright Act

This interim injunction prohibiting the making of material available to the public remains in effect until further notice.

In accordance with section 60c(4) of the Copyright Act, this interim injunction expires, unless the petitioners bring the action referred to in section 60b of the Copyright Act within one month of the issue of this interim injunction.

Legislation applied in the order

Copyright Act, section 60c
 Enforcement Code, chapter 8, section 2
 Code of Judicial Procedure, chapter 7, section 7

Other provisions applied in the order

Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council on the

enforcement of intellectual property rights, Article 9

APPEAL PROHIBITION

In accordance with chapter 25, section 1(3), of the Code of Judicial Procedure, this order is not separately open to appeal.

(signature)

Ari Wirén

District Judge

FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Forbrugerpanelet om digital adfærd

Mere end halvdelen af forbrugerne har erfaring med at kopiere egen-indkøbt musik til egen brug i f.eks. sommerhuset, bilen eller lignende, og knap 1/3 har kopieret musik, de har lånt af venner eller på biblioteket, til eget brug. Begge dele er stort set ligeså udbredt som i februar 2007, hvor Forbrugerrådet spurgte et udsnit af befolkningen om tilsvarende.

Selvom det kun er hver femte forbruger, som angiver at have kopieret musik, de har købt til personer uden for deres husstand, har næsten hver anden forbruger modtaget kopier af musik fra personer uden for deres husstand. Også denne tendens er på niveau med 2007.

Med hensyn til film er det væsentlig færre, som har tilsvarende erfaring. Mest udbredt er det, at have modtaget kopier af film fra personer uden for ens husstand, som 30% af forbrugerne angiver at have fået.

Når forbrugerne køber musik over Internettet, kan de opleve, at de - selvom de har købt musikken på lovlig vis - kun må kopiere musikken et vist antal gange. Forbrugerne er delt i spørgsmålet, om det overordnet set er rimeligt.

Men, hvis spærringerne er der af hensyn til musikerens rettigheder, mener et mindre flertal på 47%, at det er rimeligt, mens 36% stadig holder fast i, at det ikke er rimeligt. Er spærringerne dog pålagt af hensyn til forhandlerne af musikken, er det kun 30% af forbrugerne der fortsat mener, at spærringerne er rimelige, mens knap halvdelen ikke mener, at det er rimeligt.

Endelig viser undersøgelsen, at meget få forbrugere har erfaring med at downloade eller uploade musik og/eller film til de såkaldte fildelingshjemmesider på Internettet.

Stort set ingen af forbrugerne har sendt eller solgt digitale kopier til andre via e-mail.

Næsten alle forbrugere har adgang til Internettet fra deres private bolig, og knap 1/3 har adgang via deres eget trådløse netværk, som i fire ud af fem tilfælde er krypteret.

Uanset hvilken type adgang forbrugeren anvender til at få komme på Internettet, er der installeret en firewall og et antivirus-program på computeren. Mindre end 0,5% af forbrugerne, som har adgang til Internettet fra deres private bolig, har hverken installeret en firewall eller et antivirus-program på deres computer.

Forbrugerrådet har stillet sit Forbrugerpanel om en række adfærds- og holdningsbaserede spørgsmål om musik, film og digital adfærd. Resultaterne er baseret på svar fra 1.101 danske forbrugere over 18 år.

Det skal bemærkes, at forbrugere i alderen 18-30 år er underrepræsenteret i undersøgelsen, jf. tabellen til højre.

ALDER	BEFOLKNINGEN	
	RESPONDENTER	OVER 18 ÅR
18 - 30 år	3,6%	19,3%
31 - 50 år	42,1%	36,8%
51 - 65 år	39,9%	25,4%
Over 65 år	12,1%	18,6%

Kilde: Danmarks Statistik og Forbrugerrådet

Undersøgelsen er gennemført i perioden 29. januar – 13. februar 2009.

Bilag 7

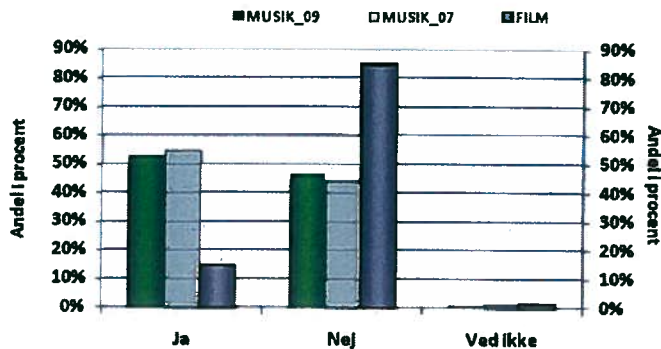
Forbrugerrådets undersøgelse af forbrugernes adfærd på internettet.

FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Spørgsmål 1 - ALLE

Har du kopieret musik og/eller film, du har købt, f.eks. cd'er, dvd'er, MP3-filer m.fl., til eget brug i eksempelvis din bil, sommerhuset o.lign.?

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

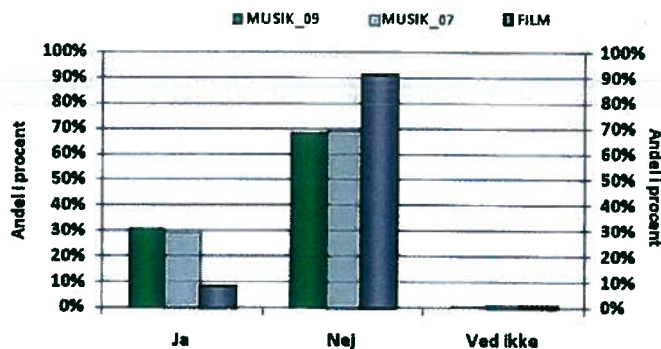
	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	63,4%	31,7%	14,6%	80,5%
31-50 år	63,9%	35,2%	21,6%	77,5%
51-65 år	46,7%	52,8%	9,3%	90,0%
Over 65 år	31,6%	67,7%	6,0%	93,2%
ALLE	52,9%	46,3%	14,4%	84,7%

Det er betydeligt mere udbredt at kopiere egen-indkøbt musik til brug i f.eks. sommerhuset eller bilen end at gøre tilsvarende med film. Hvor mere end halvdelen af forbrugerne har kopieret musik, de har købt, f.eks. cd'er, dvd'er, MP3-filer m.fl., til eget brug i eksempelvis bilen, sommerhuset o.lign., har kun 14% gjort tilsvarende med film.

I forhold til 2007 er der tale om en lille reduktion i andelen, som har kopieret musik til disse formål.

Spørgsmål 2 - ALLE

Har du kopieret musik og/eller film, som du har lånt på biblioteket, af venner eller kollegaer, til eget brug?

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	36,6%	58,5%	4,9%	92,7%
31-50 år	36,3%	62,9%	11,9%	87,3%
51-65 år	25,7%	74,3%	5,7%	94,3%
Over 65 år	22,6%	76,7%	3,8%	95,5%
ALLE	30,3%	69,1%	8,1%	91,4%

Lige over 30% af forbrugerne har tilkendegivet, at de har kopieret musik, som de har lånt på biblioteket eller af venner/kollegaer til eget brug, men blot 8% har gjort tilsvarende med film.

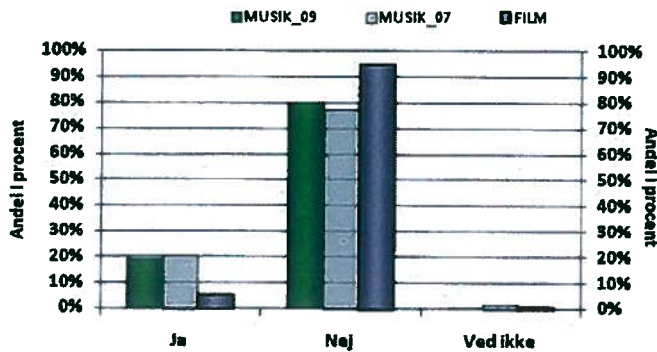
I forhold til 2007 er der tale om en stort set uændret andel, som har kopieret musik, de har lånt af andre eller på biblioteket til eget brug.

FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Spørgsmål 3 – ALLE

Har du kopieret musik og/eller film, du har købt, f.eks. cd'er, dvd'er, MP3-filer m.fl., til personer uden for din husstand, eksempelvis venner og kollegaer?

Kilde: Forbrugerrådet

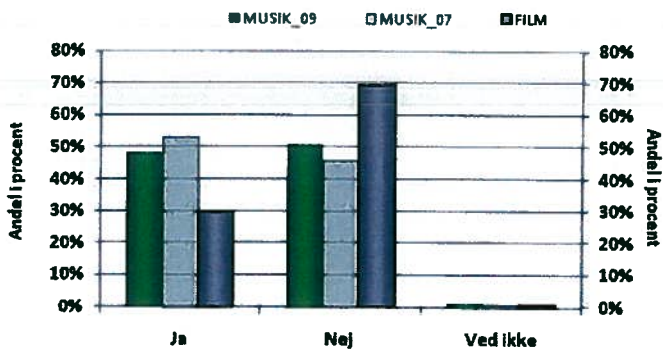
	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	29,3%	68,3%	2,4%	95,1%
31-50 år	23,1%	76,0%	7,1%	92,0%
51-65 år	17,3%	82,5%	3,0%	97,0%
Over 65 år	9,0%	90,2%	1,5%	97,7%
ALLE	19,2%	80,1%	4,6%	94,9%

Hvor mere end halvdelen af forbrugerne har kopieret musik, som de har købt til eget brug, er det mindre end 1/5, som har kopieret musik, de har købt til personer uden for deres husstand. Det er svagt færre end hvad forbrugerne tilkendegav i 2007.

Endnu færre har gjort tilsvarende med film, de har købt; blot 5% bekræfter at have kopieret film, de har købt, til personer uden for husstanden, mens 14% har gjort det til yderligere eget brug – jf. spørgsmål 1 ovenfor.

Spørgsmål 4 – ALLE

Har du fået kopier af musik og/eller film på hjemmebrændte cd'er eller dvd'er, eller som komprimerede filer, af venner, kollegaer eller andre?

Kilde: Forbrugerrådet

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	51,2%	43,9%	49,1%	48,8%
31-50 år	51,8%	47,5%	38,7%	60,7%
51-65 år	48,1%	50,8%	22,3%	77,0%
Over 65 år	30,8%	68,4%	12,8%	86,5%
ALLE	47,7%	51,3%	29,2%	70,1%

Selvom kun 1/5 af forbrugerne har kopieret musik, de har købt, til personer uden for deres husstand, jf. spørgsmål 3, har tæt på halvdelen dog modtaget kopier af musik fra personer uden for deres husstand. Det er svagt end i 2007, hvor 53% af forbrugerne bekræftede tilsvarende.

Med hensyn til udvekslingen af kopier af film, er der også en stor forskel; knap 30% af forbrugerne, har modtaget hjemmebrændte kopier af film fra personer uden for deres husstand, men blot 5% har kopieret film, de har købt, til personer uden for husstanden.

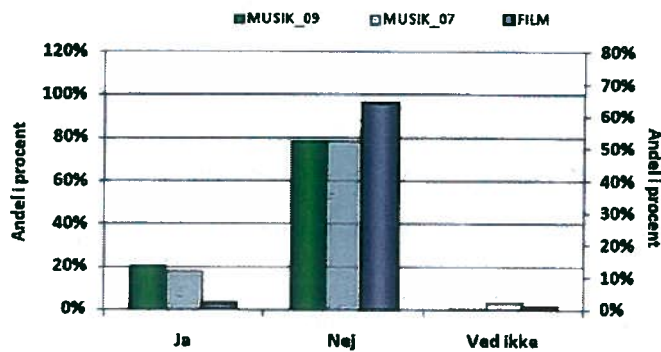
FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Spørgsmål 5 – ALLE

Har du købt musik og/eller film i et komprimeret format på Internettet?

Komprimerede filer kan være i formater som MP3, AAC, WMA, WMV, o.lign.

Kilde: Forbrugerrådet

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	43,9%	51,2%	9,8%	85,4%
31-50 år	29,4%	69,3%	3,5%	94,8%
51-65 år	13,4%	86,3%	1,6%	98,2%
Over 65 år	6,0%	93,2%	1,5%	97,7%
ALLE	20,5%	78,5%	2,7%	96,2%

Blot $\frac{1}{5}$ af forbrugerne har prøvet at købe komprimerede musikfiler på Internettet, og beskedne 3% har købt komprimerede film på Internettet.

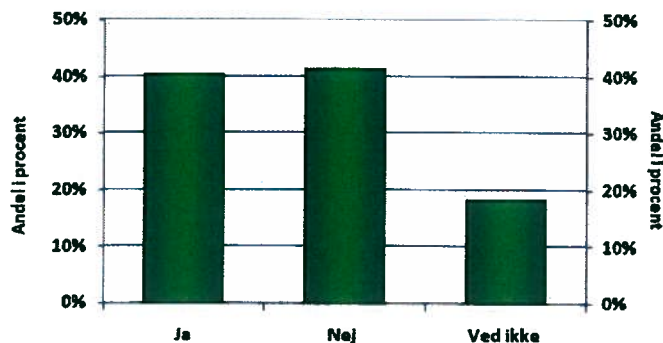
I forhold til 2007 er andelen af forbrugere, som har gjort tilsvarende med musik, stort set uændret.

Begrænsninger på download

Når man køber musik over Internettet kan man opleve, at man - selvom man har købt musikken på lovlig vis - kun må kopiere musikken et vist antal gange. Eller at den kun virker ved brug af særlige afspilningsprogrammer, eller at man kun må overføre den til en MP3-afspiller et vist antal gange. I relation hertil er forbrugerne blevet bedt om at angive deres mening om tre udsagn:

Spørgsmål 6 – ALLE

Er det overordnet set rimeligt, at der er spærringer på musikfiler, du har købt og downloadet via Internettet, der begrænser din brug af musikken efterfølgende?

Kilde: Forbrugerrådet

	Ja	Nej
	18-30 år	34,1%
31-50 år	30,9%	53,3%
51-65 år	47,8%	33,0%
Over 65 år	51,9%	22,6%
ALLE	40,5%	41,2%

Forbrugerne er stort set lige delt i deres mening om, det generelt er rimeligt, at spærringer begrænser deres brug af musik de har købt og downloadet via Internettet.

41% mener *ikke*, at det er rimeligt, mens 40% mener, at det er rimeligt.

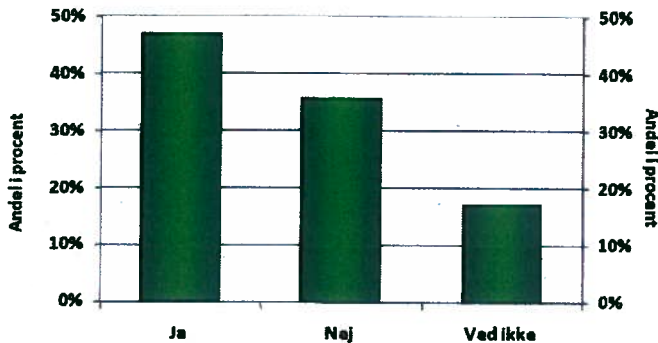
18% har ikke taget stilling til udsagnet (ikke vist i tabel).

FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Spørgsmål 7 – ALLE

Er det rimeligt, at der er spærringer på musikfiler, du har købt og downloadet via Internettet, der - af hensyn til rettighedshaver (f.eks. musikeren) - begrænser din brug af musikken efterfølgende?

Kilde: Forbrugerrådet

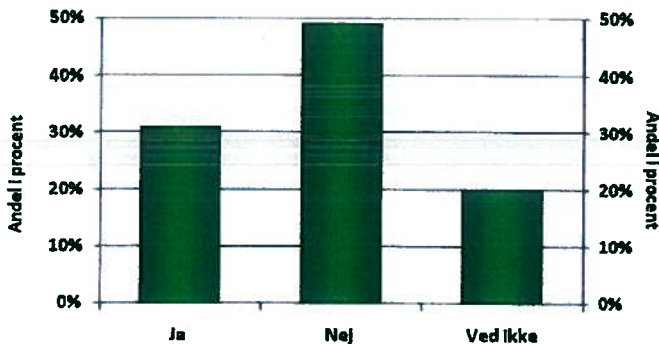
ALDERSFORDELING 2009

	Ja	Nej
18-30 år	39,0%	43,9%
31-50 år	40,4%	44,1%
51-65 år	52,8%	31,0%
Over 65 år	54,1%	20,3%
ALLE	47,1%	35,8%

Såfremt begrænsningerne for efterfølgende brug af købt og downloadet musik er af hensyn til musikeren, mener flere forbrugere, at det er rimeligt, at spærringerne er der; 47% mener i så fald, at det er rimeligt, at der er begrænsende spærringer på købt og downloadet musik, mens 36% mener, at det *ikke* er rimeligt. 17% kan fortsat ikke tage stilling.

Spørgsmål 8 – ALLE

Er det rimeligt, at der er spærringer på musikfiler, du har købt og downloadet via Internettet, der - af hensyn til forhandleren - begrænser din brug af musikken efterfølgende?

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

	Ja	Nej
18-30 år	19,5%	58,5%
31-50 år	23,5%	60,5%
51-65 år	36,9%	42,4%
Over 65 år	42,1%	28,6%
ALLE	31,1%	49,1%

Hvis de begrænsende spærringer på købt og downloadet musik derimod er af hensyn til forhandleren, mener færre forbrugere, at de begrænsende spærringer er rimelige. 31% finder det rimeligt, at begrænsende spærringer er installeret af hensyn til forhandleren, mens knap halvdelen af forbrugerne *ikke* mener, at det er rimeligt.

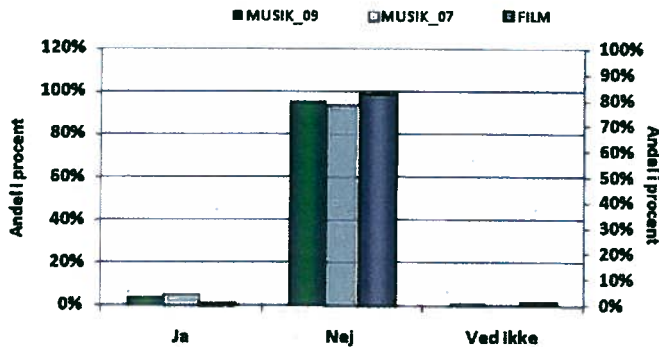
Hver femte forbruger kan fortsat ikke tage stilling.

FORBRUGERRÅDET FORBRUGERPANELET

Distribution af digitale filer

Spørgsmål 11 – ALLE

Har du sendt digitale kopier af musik og/eller film til andre via e-mail?

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	7,3%	87,8%	0,0%	97,6%
31-50 år	5,0%	94,0%	0,8%	98,1%
51-65 år	2,5%	97,3%	0,5%	99,5%
Over 65 år	1,5%	97,0%	1,5%	97,0%
ALLE	3,6%	95,4%	0,7%	98,5%

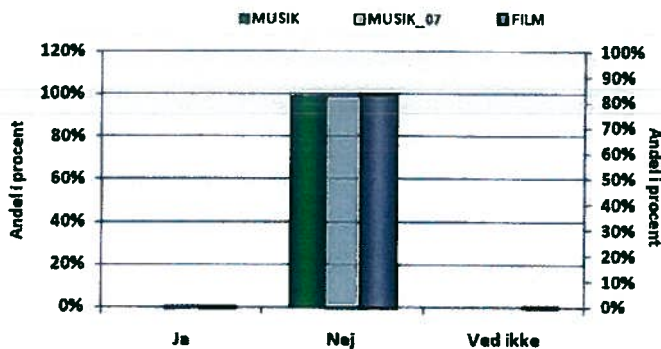
Blot 4% af forbrugerne har sendt digitale kopier af musik til andre via e-mail, og mindre end 1% har sendt digitale kopier af film via e-mail.

I forhold til 2007 er det en svagt mindre andel af forbrugerne, som har sendt digitale kopier af musik via e-mail.

Som det fremgår af figuren herunder har stort set ingen solgt digitale kopier af musik/film til andre.

Spørgsmål 12 – ALLE

Har du solgt digitale kopier af musik og/eller film til andre?

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	0,0%	97,6%	0,0%	97,6%
31-50 år	0,2%	99,4%	0,2%	99,4%
51-65 år	0,2%	99,8%	0,0%	100,0%
Over 65 år	0,0%	99,2%	0,0%	99,2%
ALLE	0,2%	99,4%	0,1%	99,5%

0,2% af forbrugerne har solgt digitale kopier af musik, mens 0,1% har solgt digitale kopier af film. Alle er over 30 år.

Der er ingen ændring i forhold til 2007.

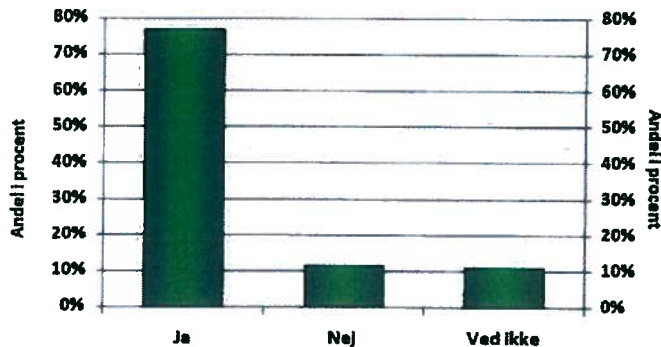
FORBRUGERRÅDET

FORBRUGERPANELET

Spørgsmål 15 – HVIS ADGANG TIL INTERNETTET

Har du installeret en firewall på din private computer?

En firewall er et program, der kan kontrollere hvad der kommer ind og ud af din computer. Ved hjælp af en firewall kan man f.eks. definere hvilke hjemmesider en computer må udveksle informationer med.

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

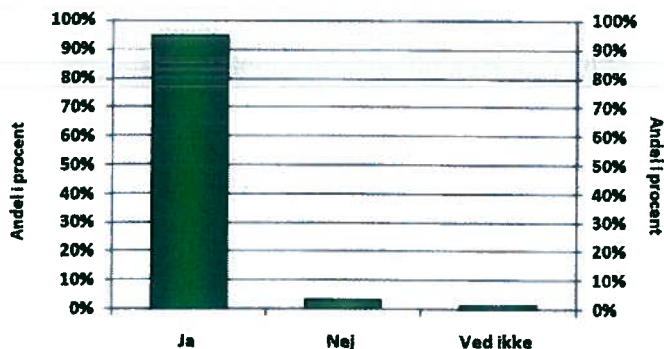
	Ja	Nej
18-30 år	70,7%	19,5%
31-50 år	81,4%	8,0%
51-65 år	75,6%	13,4%
Over 65 år	64,7%	19,5%
ALLE	76,6%	12,1%

Knap fire ud af fem af forbrugere med adgang til Internettet fra deres private bolig har installeret en firewall på deres private computer. 12% har ingen firewall, og yderligere 11% ved ikke, om de har en firewall.

Spørgsmål 16 – HVIS ADGANG TIL INTERNETTET

Har du installeret et antivirus-program på din private computer?

Et antivirus-program har til formål at beskytte din computer fra skadelige virus, som kan komme ind i din computer, f.eks. via hjemmesider, du besøger, eller e-mails du modtager.

Kilde: Forbrugerrådet

ALDERSFORDELING 2009

	Ja	Nej
18-30 år	78,0%	17,1%
31-50 år	92,4%	5,4%
51-65 år	98,2%	1,1%
Over 65 år	95,5%	3,0%
ALLE	94,6%	3,8%

95% af forbrugerne, som har adgang til Internettet fra deres private bolig, har installeret et antivirus-program på deres private computer. Blot 4% har intet antivirus-program på deres private computer, og 1% ved ikke, om der er installeret antivirus-program på deres private computer.

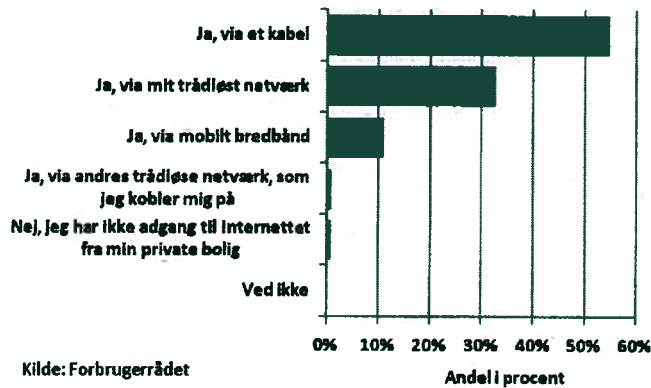
0,5% af forbrugerne, som har adgang til Internettet fra deres private bolig, har hverken installeret en firewall eller et antivirus-program på deres computer.

FORBRUGERRÅDET FORBRUGERPANELET

Forbrugernes adgang til Internettet

Spørgsmål 13 – ALLE

Har du adgang til Internettet fra din private bolig?

	Ja, via et kabel	Ja, via mit trådløse netværk	Ja, via andres trådløse netværk	Ja, via mobil bredbånd	Nej, jeg har ikke adgang til Internettet
18-30 år	26,8%	68,3%	0,0%	2,4%	0,0%
31-50 år	50,3%	40,4%	1,1%	7,3%	0,9%
51-65 år	60,6%	25,3%	0,2%	13,2%	0,7%
Over 65 år	59,4%	19,5%	0,8%	19,5%	0,8%
ALLE	54,7%	32,7%	0,7%	11,1%	0,7%

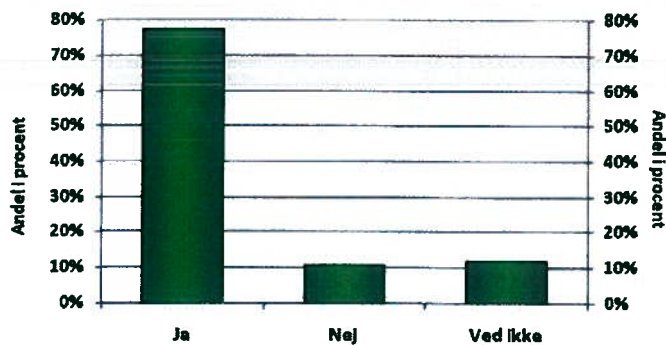
99,2% af forbrugerne har adgang til Internettet fra deres private bolig.

Flertallet, 55% får adgang via et kabel, mens 11% får adgang via mobil bredbånd. Knap 1% angiver, at de får adgang til Internettet ved at koble sig på andres trådløse netværk, mens tæt på 1/3 får adgang via deres eget trådløse netværk.

Spørgsmål 14 – HVIS ADGANG TIL INTERNETTET SKER VIA EGET TRÅDLØST NETVÆRK

Er det trådløse netværk, som du er tilsluttet, krypteret?

Krypteringer sikrer, at udenforstående ikke kan få adgang til dit netværk, f.eks. at de ikke kan koble sig på din Internetforbindelse, og at de ikke kan læse din e-mail- og Internetkommunikation.

	Ja	Nej
18-30 år	75,0%	10,7%
31-50 år	78,1%	9,6%
51-65 år	79,3%	11,7%
Over 65 år	65,4%	15,4%
ALLE	77,3%	10,8%

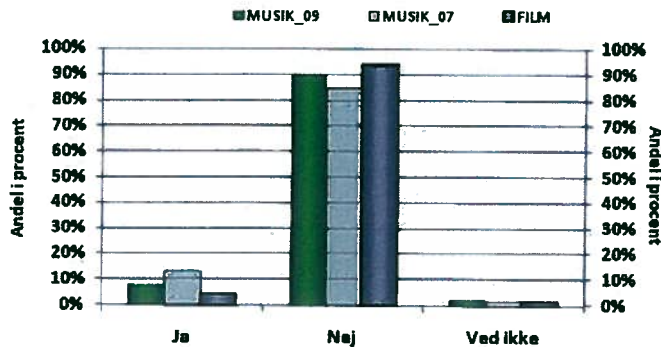
Knap fire ud af fem forbrugere, som får adgang til Internettet via eget trådløst netværk, får det via et krypteret netværk. Lige over hver tiendes trådløse netværk er *ikke* krypteret, mens 12% ikke ved, om deres netværk er krypteret.

FORBRUGERRÅDET FORBRUGERPANELET

Brug af fildelingshjemmesider

Spørgsmål 9 – ALLE

Har du downloadet musik og/eller film fra såkaldte fildelingssider på Internettet uden rettighedshavers tilladelse, eksempelvis LimeWire, Kazaa, PirateBay el.lign.?

Kilde: Forbrugerrådet

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	31,7%	63,4%	17,1%	78,0%
31-50 år	11,9%	85,5%	6,9%	90,7%
51-65 år	3,4%	94,8%	1,8%	96,8%
Over 65 år	0,8%	97,7%	0,0%	99,2%
ALLE	7,8%	90,0%	4,4%	93,8%

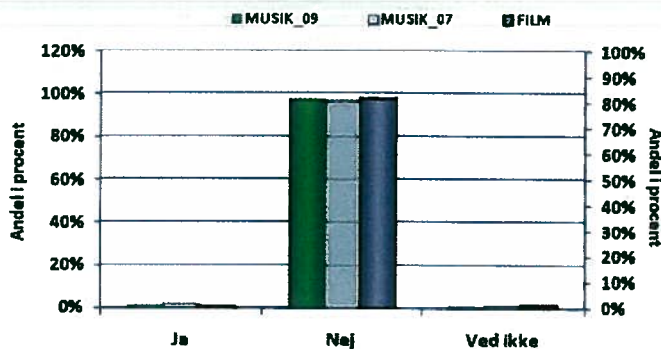
Det er en meget begrænset andel af forbrugerne, som har erfaring med at downloade musik eller film fra de såkaldte fildelingssider uden rettighedshavers tilladelse; 8% har prøvet at downloade musik fra denne type sider, hvilket er svagt færre end i 2007. 4% har prøvet at downloade film.

Det er i høj grad forbrugere under 50 år – og især under 30 år – der har angivet, at de downloader musik/ film fra denne type hjemmesider, og i mindre grad forbrugere over 50 år, jf. tabel ovenfor.

Det samme gør sig gældende blandt de – dog meget få – forbrugere, som har prøvet at ligge musik og/eller film til rådighed for andre på fildelingshjemmesider.

Spørgsmål 10 – ALLE

Har du lagt musik og/eller film til rådighed for andre på Internettet uden rettighedshavers tilladelse, eksempelvis på fildelingshjemmesider?

Kilde: Forbrugerrådet

	MUSIK		FILM	
	Ja	Nej	Ja	Nej
18-30 år	4,9%	92,7%	4,9%	92,7%
31-50 år	2,2%	96,3%	1,7%	96,5%
51-65 år	0,7%	99,1%	0,0%	99,8%
Over 65 år	0,0%	99,2%	0,0%	99,2%
ALLE	1,4%	97,7%	0,9%	98,0%

Små 1,5% af forbrugerne har lagt musik til rådighed for andre på Internettet uden rettighedshavers tilladelse, mens 1% har gjort det med film. Det er igen de yngre forbrugere under 30 år, som har erfaring hermed, mens forbrugere over 50 år stort set ingen erfaring har hermed. Da forbrugerne i 2007 blev spurgt om det samme med hensyn til musik, var det en tilsvarende beskeden andel af forbrugerne, som svarede ja.